

JaSeSoi
ry

JOURNAL

1/2016

*Lähikuvassa
Inkeri Ruokonen*

*Mitä tehdä
musatunnilla
- vai miten?*

JaSeSoy ry

JOURNAL

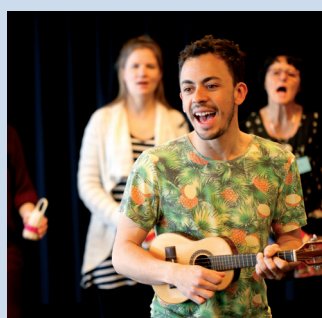
Sisältö 1/2016

s.9

s.16

s.20

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan kynästä
- 5 Lähikuvassa Inkeri Ruokonen
- 9 Mitä tehdä musatunnilla – vai miten?
- 12 iPad luovan tuottamisen välineenä seitsemännen luokan musiikinopetuksessa
- 15 MTMT-kurssi antoi ideoita uuden OPS:n hengessä
- 16 Albumi
- 18 JaSeSoy ry:n 30-vuotisjuhlaseminaarin juhlapuhe
- 20 Rytmis 30 vuotta
- 22 JaSeSoy valloitusmatkalla Itä-Suomessa
- 23 Ikkunoita Inkerin elämään
- 25 Ollaanko tuttuja jo?
- 27 Greetings from Estonia!
- 29 JaSeSoy Journal nuotintaa
- 30 JaSeSoy Juornal
- 31 World Village – A Journey To Your Own Pedagogical Growth
- 34 JaSeSoyin hallitus 2016
- 37 Blue Is The Sea
- 38 Maailmankylä – World Village 2016
- 39 JaSeSoy ry

JULKAISIJA

JaSeSoy-musiikkikasvatusyhdistys ry
Orff-Schulwerk Association of Finland

PÄÄTOIMITTAJA

Kirsi Hyyppä

TOIMITUS

Kirsi Hyyppä, Tiina Keisanen, Laura Vainio

ULKOASU

Minna Silvennoinen

VALOKUVAT

JaSeSoy ry

ISSN

1238-9242

PAINO

Kirje- ja lomakepaino, Järvenpää

Pääkirjoitus

KIRSI HYYPPÄ

Kesän odotusta

TAKANA ON TAPAHTUMARIKAS ja onnistunut JaSeSoi ry:n juhlavuosi. Kiitos kaikille teille, jotka olette olleet mukana toteuttamassa tai osallistumassa vuoden tapahtumiin. Päätoimittajana on ollut suuri etuoikeus ja ilo olla tallentamassa näitä yhteisiä muistoja lehtemme. Ja ilman teitä, hyvät kirjoittajat, se ei olisi ollut mahdollista!

Lehtemme Lähikuvassa -sarjassa **Tiina Keisasen** haastateltavana on yliopiston lehtori ja musiikkikasvatuksen dosentti **Inkeri Ruokonen** Helsingin Opettajankoulutuslaitokselta. Inkerille työ on mieluisaa sillä opettajan työ on yksi suomen suosituimmista ammateista ja koulutukseen hakeutuu huippuopiskelijat, joiden kanssa saa toteuttaa yhteisiä projekteja.

Paljon kiitosta saanut **Markku Kaikkosen** MTMT-kurssilla pitämä luento Mitä tehdä musatunnilla – vai miten? julkaistaan lehdessä **Laura Vainion** referaattina.

Marja-Leena Juntunen kertoo Kuitinmäen koulun musiikintunneilla toteuttamastaan tutkimuksesta iPad luovan tuottamisen välineenä seitsemännen luokan musiikinopetuksessa. Tutkimuksessa yhdistyi kehollisuus ja teknologia oman musiikin tekemiseen. Tavoitteena oli aktivoida oppilaan osallistumista.

Mitä tehdä musatunnilla -kurssin kuulumisia voitte lukea allekirjoittaneen jutusta. Kurssi tarjosi ideoita uuden OPS:n hengessä. Monipuolinen ja ajankohtainen kurssi sai innostuneen vastaanoton ja se järjestettiin jo kolmannen kerran vuoden sisällä.

JaSeSoi ry:n 30-vuotisjuhlan tunnelmiin pääsemme Albumin kuvamuistojen kautta ja mukana myös iltajuhlissa esitetty JaSeSoi -henkeä nostattava **Markku Kaikkosen** juhlapuhe.

Rytmiseminaari, nyky nimeltään RytmiS, on saavuttanut

30-vuoden iän. Rytmistä juhlittiin maaliskuussa Järvenpään seurakuntaopistolla mm. brasilialaisissa tunnelmissa. Terveiset kurssilta tuo **Laura Vainio**.

JaSeSoi kouluttaa myös maakunnissa. **Piia Säpyskä-Hietalan** ja **Riitta Pekkarisen** jutussa kerrotaan JaSeSoin valloitusretkestä Itä-Suomeen, jossa **Elisa Seppänen** koulutti Savon alueen musiikkipedagogeja.

JaSeSoin kunniajäsenestä, kouluttajasta, mentorista ja suomalaisen musiikkiliikunnan äidistä **Inkeri Simola-Isakssonista** on julkaistu kirja nimeltään ”Ikkunoita Inkerin elämään”. Yksi kirjan tekijöistä **Soili Perkiö** kertoo kirjan syntyvaiheista ja muistelee rakasta opettajaansa ja ystäväänsä.

Ollaanko tuttuja jo? -sarjassa esittelyvuorossa on nurmi-järveläinen musiikinopettaja **Taavi Lehtonen**, joka on tullut tutuksi mm. MTMT-kurssin opettajana.

Terveisiä Viron Orff -yhdistykseltä tuo puolestaan yhdistyksen puheenjohtaja **Tuuli Jukk**. JaSeSoin hallitus vieraili viime syksynä yhdistyksen vieraana Tallinnassa. Tuliaisina vierailusta julkaisimme Journal nuotintaa osiossa laulun Veere veere päevakene.

Maailmankylän kuulumisista kertovat **Hanna-Leena Tammiruusu** ja **HannaLeena Markkanen** jutussaan World Village – a Journey to your own pedagogical growth. Maailmankylä järjestetään ensi kesänä Keuruulla ja se saa vieraakseen upean joukon kansainvälisiä vieraita ja opettajia.

Myös Orff-kurssille ja Blue is the sea -kurssille saamme vieraaksemme kansainvälisen opettajan **Sofia Lopez-Ibor** USA:sta ja tietysti mukana myös meidän omat huippukouluuttajamme.

Ajatukset ovat siis jo mielenkiintoisessa kurssikesässä. Toivottavasti tapaamme kursseilla!

Puheenjohtajan kynästä

JUUSO KAUPPINEN

Hakuja ja pyrkimyksiä

MUISTATKO, millaista oli pienenä olla pääsykokeissa, pyrkimässä jonnekin? Monta päivää ennen hakutilaisuutta kipristeli vatsassa, hakupäivänä posket punottivat ja kämmenet hikosivat. Sitten sai viettää aikaa muiden hakijoiden kanssa, omaa vuoroaan odottaen, yhdessä jännittäen. Tunteet olivat varmasti pinnassa; kokemus, joka jää mieliin pitkäksi aikaa.

Tiesitkö, että joskus hakijana voi olla myös taidepäivä-koti?

Keravalla toimiva Konsti hakee juuri nyt jäsenyyttä Orff-Schulwerk Forumin Associated School -verkoston jäseneksi. Konsti on Suomen ainoa taiteen perusopetusta antava päivä-koti ja tekee yhteistyötä Keravan tanssi-, kuvataide- ja musiikkiopistojen kanssa. Siellä toteutetaan jatkuvasti taiteiden välistä integraatiota opetuksessa.

Orff-Schulwerk Forum on puolestaan maailman Orff-yhdistysten ja -oppilaitoksia yhdistävä järjestö, jonka tehtävinä on kerätä, dokumentoida ja julkaista alan tutkimusta, olla yhdistysten neuvonantajana, ja tukea erilaisten pedagogisten tapahtumien järjestämistä.

Forum on määritellyt oppilaitoksille ehdot, jotka sen pitää täyttää tullakseen valituksi. Oppilaitoksen opetuksessa tulisi näkyä kolme Orff-Schulwerkin peruspilaria: humanisuus, taiteellisuus ja pedagogisuus.

Opettajien tulee olla riittävästi koulutettuja, ja tilojen sekä soittimiston riittäviä ja tarkoitukseen sopivia. Oppilaitok-

sella pitää olla opetussuunnitelma, jossa tanssin, musiikin ja muiden taiteiden tavoitteet ja sisällöt on kirjattu, ja sen tulee toiminnallaan esitellä Orff-Schulwerk -pedagogiaa.

Näyttääkö vaativalta? Sinne on jo valittu kolme saksalaista alakoulua, saksalainen ja kolme italialaista musiikkikoulua, turkkilainen, saksalainen ja yhdysvaltalainen yhtenäiskoulu, kreikkalainen alakoulu ja thaimaalainen lastentarha. Lisäksi oppilaitoksista kolme kouluttaa myös opettajia. Tällaiseen seuraan Konsti on pyrkimässä: Pohjoismaiden ensimmäiseksi Orff-oppilaitokseksi ja toiseksi Orff-päiväkodiksi maailmassa.

Koko hakuprosessin tulos on selvillä kesällä 2017. Mahattaa konstilaisia jännittää, ja meitä kanssajännäjiä myös.

Lähikuvassa Inkeri Ruokonen

TIINA KEISANEN

Inkeri Ruokonen on pitkän linjan pedagogi, joka toimii Helsingin yliopiston Opettajankoulutuslaitoksella yliopiston lehtorina ja musiikkikasvatuksen dosenttina.

Hänen ohjauksessaan on lastentarhanopettajaksi opiskelevia, luokanopettajaopiskelijoita sekä tohtorikoulutettavia. JaSeSoin piirissä ja Orff-maailmassa Inkeri on ollut MUSISOI:n ajoista alkaen.

INKERI RUOKONEN toteaa iloisesti nauraen olevansa ”esihistoriallinen henkilö ja yksi näistä kaiken maailman dosenteista”. Täsmennyksenä hän kertoo pilke silmäkulmassa, että esihistoria viittaa MUSISOI:n aikaan ja kaiken maailman dosentit – nehan valtakunnassa tiedetään. Nämä luonnehinnat ovat kuitenkin harhaanjohtavia, sillä opetustoimensa lisäksi Inkeri on aktiivisesti mukana kehittämässä tämän päivän ja tulevaisuuden suomalaista musiikkikasvatusta. Hän on ollut uuden Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteiden 2014 musiikkityöryhmän jäsenen ja toimii asiantuntijana valtakunnallisen varhaiskasvatuksen opetussuunnitelman perusteiden 2016 laatimisessa. Inkerin käden jälki näkyy myös useissa taidekasvatusta käsittelevissä kirjoissa ja artikkeleissa.

Antoisa työ ja huippuopiskelijat

Helsingin yliopistoon Inkeri Ruokonen tuli työn mukana, kun lastentarhanopettajakoulutus siirrettiin vuonna 1995 yliopistoihin. Työnkuva on vuosien kuluessa muuttunut huomattavasti. Ebeneserissä Inkeri opetti vain musiikkia, koska musiikkia kuului tuolloin opiskelijoiden opetukseen paljon. Yliopistossa musiikin opetusta on karsittu säästösyistä kovalla kädellä. Tällä hetkellä Inkerin työhön kuuluvat musiikin didaktiikan opetuksen lisäksi luokanopettajaopiskelijoiden kandiseminaarien ohjaaminen ja taito- ja taideaineiden tutkimusryhmässä väitöskirjaa tekevien jatko-opiskelijoiden ohjaus. Inkerillä on myös vastuu taito- ja taidekasvatuksen sivuaineesta, jossa hänellä on ryhmien projektiohjausta, taidepedagogiikkaa ja valinnaista musiikkikasvatusta. Lisäksi

Inkerillä on taito- ja taideaineiden didaktiikan opetus esi- ja alkuopetuksen sivuaineessa.

- Opetukseni on laajentunut koskemaan laajemmin taidekasvatuksen aluetta. Mutta se ei haittaa, sillä kokonaisvaltainen taidekasvatustaan on ”orfilaista”.

Opettajankoulutuslaitoksella työskentely on Inkerin mielestä antoisaa. Opettajan työ on yksi Suomen suosituimmista ammateista ja koulutukseen hakeutuu huippuopiskelijoita, jotka ovat kaikin tavoin motivoituneita ja innostuneita. Musiikkia ajatellen ryhmät ovat heterogeenisiä. Joku voi olla esimerkiksi jo valmis soitonopettaja ja toisella on takanaan vain peruskoulun pakolliset musiikin kurssit. Kaikki ovat kuitenkin samassa ryhmässä, mikä on sekä haastavaa että kiehtovaa.

- Toisten resurssia voi oikealla tavalla hyödyntää ja jokaisella on oma vahvuusalueensa. Tehtäväni on saada kaikki innostumaan, koska jokainen saa työssään jollain tavalla vastata musiikkikasvatuksesta.

Kysymykseen, mikä on parasta työnsä, Inkeri vastaa yksiselitteisesti, että opiskelijat.

- Kun vuorovaikutus ryhmäprosessissa lähtee käyntiin, niin sieltä tulee fantastisia ideoita. En edes koe, että opetan heitä. Totta kai jaan tietämystäni, mutta myös itse opin koko ajan opiskelijoilta.

Sivuaineen ryhmäprosesseissa on syntynyt taideproduktiota, kuten esimerkiksi Ateneumiin Sibelius-aiheinen Soiva pinta -produktio. Erityisesti Inkerin mieleen on jäänyt Ilon Sillat -produktio, joka toteutettiin esiopetusryhmissä, alakouluissa ja lastenklินิกalla.

Opiskelijat tekivät ensin ”eskareiden” ja alakoululaisten kanssa animaatioita, jotka vietiin sairaalassa oleville lapsille tervehdyksinä. Sitten opiskelijat jalkautuivat sairaalan osastoille, ja myös siellä olevien lasten kanssa lähdettiin toteuttamaan animaatioita. Lapset tekivät animaatioihin käsikirjoitukset ja äänimaailmat itse ja myös kuvasivat itse. Animaatiot taltioitiin tiedekunnan Vimeo-tilille. Loppuhuipennuksena järjestettiin Yliopiston tiedekulmassa teosten julkistamistilaisuus, jossa animaation tekemisessä olleiden lasten lisäksi oli kutsuvieraina heidän vanhempansa sekä sairaalan lastentarhanopettajat. Animaatioiden varsinaiset tarinat vielä sadutettiin ja kirjoitettiin muistiin, ja lapset halusivat lukea tarinan ”kuorossa” ääninauhalle. Moni lapsista ei osannut lukeakaan, mutta halusi siltä olla osallisena ”kuoroluennassa”. Nauha tallennettiin animaatioiden yhteyteen Vimeo-tilille.

- Juuri tämä on parasta työssäni, kun opiskelijoiden kanssa luodaan ja saadaan aikaan yhteinen projekti. Tämä työ on hyvin vastavuoroista.

Edellä kuvattua työskentelytyyliä Inkeri kutsuu design-oppimiseksi, josta Helsingin yliopiston taito- ja taideaineiden ryhmässä ollaan kiinnostuneita. Design-oppimisessa muotoilun kohteena on pedagogiikka. Tämä tarkoittaa sitä, että yhdessä opiskelijoiden kanssa muotoillaan vuorovaikutteisen oppimisen ja opetuksen sisältö. Oppimisen kohteena olevaa asiaa ja tai ilmiötä lähestytään monista eri näkökulmista, ihmetellen, tutkien, eheyttämällä ja integroiden. Lasten osallisuus on siinä vahvasti läsnä. Samoja seikkoja pidetään tärkeänä myös Orff-pedagogiikassa. Lapset osallistetaan aktiiviseen toimintaan ja taiteelliseen ilmaisuun.

Orffia elämään

MUSISOI ry:n toimintaan ja Orff-lähestymistapaan musiikin opetuksessa, Inkeri tutustui **Harri Setälän** ja **Jukka Siukosen** kautta. Inkeri oli musiikinlehtorina Ebeneserissä, jonne nämä kaksi herraa saapuivat 1980-luvun lopussa kertomaan perustamastaan MUSISOI ry:stä ja sen kansainvälisestä toiminnasta. Herrat kertoivat, että Rytmiseminaarin on tulossa kansainvälisiä kouluttajia mm. professorit **Jean Willmouth** ja **Ulla Ellerman**. Setälä ja Siukonen tiedustelivat, löytyisikö Ebeneserin taholta kiinnostusta järjestää samaan yhteyteen lastentarhanopettajaopiskelijoille Orff-koulutusta heidän ulkomaisien kouluttajiensa johdolla. Ja kiinnostusta löytyi. Siitä alkoi yhteistyö, jonka seurauksena Ebeneserissä järjestettiin useita muistorikkaita koulutustilaisuuksia, joissa opiskelijat saivat tutustua Orff-pedagogien metodeihin. Inkeri itse innostui MUSISOI:n mukaan Orivedellä järjestettyihin Rytmiseminaareihin.

- Menin myös Orff-kursseille Eurooppaan ja olin siellä ainakin neljänä vuotena 1990-luvulla. Hurahdin siihen täysin. Se oli Jukan ja Haasen ansoita, toki olivathan opettajani **Inkeri Simola-Isaksson** ja **Ellen Urho** aikoinaan tuoneet Orffia Suomeen, mutta tästä alkoi sitten uusi aalto, joka jatkuu JaSe-Soin puitteissa voimakkaana yhä.

Orff-lähestymistavassa Inkeriä kiehtoo ennen kaikkea sen kokonaisvaltaisuus, luonnollisuus ja vapaus, ja se että asiat opetellaan luonnollisella menetelmällä. Lähestymistapa, jossa lähdetään liikkeelle omasta kehosta ja äänestä ja rakennetaan pienistä elementeistä kokonaisuutta, sopii erinomaisesti lapselle. Ilman nuotteja opetteleminen mahdollistaa, että nuotit eivät kahlitse, eikä lapsen tarvitse miettiä, menikö oikein

VIEREINEN SIVU Helsingin opettajankoulutuslaitoksen musiikkiluokasta löytyy tuttuja Orff-soittimia opiskelijoiden ja opettajien käyttöön.

Taidon ja taiteen voima ja Nuoret ja taide ovat taidekasvatuskirjoja, joita Inkeri on ollut kirjoittamassa ja toimittamassa. Sarjaan kuuluu vielä kolmantena Elämysten alkupoluilla-kirja.

TÄMÄ SIVU "Luon musiikkia kuin omenapuu omenoita" (Sant SansiNK) ja opettajankoulutuslaitoksen opiskelijoiden töitä.

Tutkimuskysymysten pohdintaa väitöskirjaa tekevän Nadezda Blagoevan kanssa.

"Orff-lähestymistavassa kiehtoo ennen kaikkea sen kokonaisvaltaisuus, luonnollisuus ja vapaus, ja se että asiat opetellaan luonnollisella menetelmällä."

tai väärin. Sama lähestymistapa soveltuu hyvin myös opettajiksi opiskelevien musiikin oppimiseen.

- Eihän pienellä lapsellakaan ole pereite ja nuotteja. Samalla tavalla voi opiskelijoita opettaa: kaikenmenetelmällä ja heidän luovaa improvisaatiotaan hyödyntäen. Musiikkiin integroidaan liikettä, tarinaa, kuvataidetta ja draamaa. Orffilta tulee kokonaisvaltainen lähestyminen musiikkikasvatukseen sekä luontainen luovuus ja vapaus tekemisessä.

Eräs mieleenpainuva esimerkki tavasta rakentaa taiteellinen kokonaisuus elementeistä, sattui Inkerille Euroopan Orff-kurssilla. Kurssi pidettiin Saksassa pienessä kyläkoulussa. Kylälle tulesaan Inkeri näki mainoksia Saapasjalkakissa-musiikkinäytelmästä ja ilahtui siitä kovasti. Hän päätteli ilmoituksen päivämääristä, että ehtisi oman kurssimatkinsa aikana käydä katsomassa esityksen. Kun Orff-kurssi sitten virallisesti alkoi, yllätys oli suuri. Inkeri tajusikin olevansa itse mukana näytelmässä. Saapasjalkakissa-näytelmä valmistettiin ja esitettiin kurssityönä ja Inkerillä oli siinä montakin pientä roolia sekä muusikkona että näyttelijänä.

Oulun koulut ja opettajat musiikki-innostajina

Inkeri on kotoisin Oulusta, ja siellä sytytti hänen innostuksensa musiikkiin. In-

keri muistelee kansakoulun opettajaansa **Anneli Niemelää**, joka ruokki lasten musiikillista mielikuvitusta ja tutkimisen halua. Jos opettaja oli löytänyt nälän roskaalavalta, hän toi sen kouluun ja sille laulettiin lauluja tai kerrottiin tarinoita. Soitettiinpa neljännellä luokalla nokkahuilulla "Autuaitten sielujen karkeloakin" opettajan säestäessä harmonilla. Näin Inkerillä on arvokasta omaehtoista kokemusta siitä, miten suuri vaikutus koulun toimintakulttuurilla ja opettajalla voi olla lapsen musiikillisen kiinnostuksen herättämisessä.

- Uskon, että lapsi vaistoa opettajan oman musiikkisuhteen. Hän ymmärtää, mitä musiikki merkitsee opettajalle. Lapsi näkee, että opettaja on siitä innostunut ja haluaa jakaa jotain arvokasta. Kun lapsi tajuaa, että tässä on jotain hienoa, hän lähtee siihen mukaan. Ja kyllähän musiikki yhdistää. Se tarjoaa yhteisöllisyyttä, toimintaa, omia ilmaisumahdollisuuksia - ja jokaiselle ryhmän jäsenelle oman tehtävän.

Kun Inkeri aloitti koulunkäynnin, ei vielä musiikkiluokkia ollut olemassa. Teuvo Pakkalan kansakoulussa, jossa Inkeri kävi, oli kuitenkin innokkaita musiikki-ihmisiä opettajina. Näiden ansioista Inkerikin aloitti musiikkiharrastuksen.

- Ei minua kotiväki vienyt soittotunneille, vaan se lähti opettajista ja innostui valtavasti musiikin harrastamisesta. Meillä oli silloin koulussa kokeilu, että luokaltamme valittiin viisi, jotka

saivat oman instrumentin. Minä sain viulun ja luokkatoverini **Aili Tokola**, nykyinen Oulun ammattikorkeakoulun laulun yliopettaja, sai sellon. Muistan, kuinka **Pertti Sutisen** johdolla lyijykynää kädessä pitäen puoli vuotta harjoiteltiin, miten jousikättä kuljetetaan.

Kansakoulun jälkeen musiikista innostunut Inkeri oli päättänyt pyrkiä uuteen musiikkioppikouluun, joka juuri oli perustettu Ouluun. Sinne Inkeri halusi päästä, vaikka kotona kummasteltiin, miksei Inkeri voinut mennä lähikouluun, jossa siskokin oli ollut. Pääsykokeeseen Inkeri pyöri yhdessä ystävänsä Seijan kanssa, mutta matkaan tuli mutkia, kun pyörän pinnat juuttuivat yhteen ja heinätkin vielä takertuivat pinoihin. Kaatumisten ja kompuroiden jälkeen tytöt kuitenkin pääsivät pääsykokeeseen.

- Laulettiin sitten duettona "Oi kiitos sä luojani armollinen", me kaksi kymmenvuotiasta tyttöä. Oli siinä lautakunnalla harras hetki.

Oulussa oli innovatiivisia ihmisiä ja musiikkioppikoulussa, johon Inkeri pääsi, kokeiltiin kaikkea erikoista. Opetussuunnitelmassa oli muun muassa klassista balettia. Balettipedagogi **Kalevi Merikallio** oli oikea maestro, joka saattoi muistuttaa plie- ja battement tendu -harjoitusten aikana, että "tytöt, tämä ei ole mikään emäntäkoulu, eikä täällä ei tehdä lihapullia". Musiikkioppikoulussa oli myös erinomainen musiikinopettaja ja kuoronjohtaja Markku

Jounela, ja niinpä koulun kuoro voitti-kin Let the people sing -kilpailun.

Oulun luokkatoverit pitävät vieläkin yhteyttä. Moni heistä on Inkerin tavoin päätenyt musiikilliselle uralle. Koulutoverit muistelevat tapaamisissaan ja Facebook-ryhmässään oppitunteja, jotka eivät välttämättä aina kuluneet varsinaisen opetettavan asian parissa. Harrastuksena tunnilla oli mm. Bachin sukupuun tutkiminen.

-Olimme oppikoulun ensimmäisellä luokalla, siis noin 11–12-vuotiaita. Edessäni istuva **Antti Vasari** tutki Bachin sukua saksankielisestä alkuperäisteoksesta - hän ei ollut lkenut saksaa, mutta laittoi äitinsä kotona kääntämään sitä - ja takanani istuva **Erkki Palola**, myöhemmin Helsingin kaupungin pitkäaikainen konserttimestari, pantiin piirtämään sukupuuta. Minun tehtäväni oli piirtää Bachin suvusta paperinuket. Ja näin ne oppitunnit kuuluivat.

Bachin sukupuoli oli löytynyt hiljattain Erkin äidin ktköistä, ja Erkki oli ottanut siitä kopiot kaikille entisille luokkatovereilleen. Alkuperäinen työ annettiin kehystettynä Antin äidille. Musiikki yhdistää vielä senkin jälkeen, kun itse henkilö on jo joukosta poissa, kuten Antti.

Musiikkikasvatuksen vaikuttaja

Inkerin mielestäni pitäisi aina jaksaa kirjoittaa ja tuoda esiin taidekasvatuksen ja musiikin merkitystä lapselle. Inkeri onkin ollut ahkera kirjoittaja ja toiminut monin tavoin musiikkikasva-

tuksen vaikuttajana. Hän on ollut mm. kirjoittamassa ja toimittamassa kirjasarjaa, jossa käsitellään laajasti taidekasvatusta alle kolmevuotiaista murrosikäisiin. Myös musiikin ja kielen yhteydet kiinnostavat Inkeriä ja hän on yksi Lapsi ja kieli -kirjan kirjoittajista.

-Aivotutkimus on todistanut, miten musiikki vaikuttaa aivoihin ja edistää laaja-alaisesti kaikkea oppimista. Musiikin avulla voi oppia vierastakin kieltä nopeasti. Musiikin kautta oppii kuuntelemaan kielen äänteitä, esim. onko kyseessä lyhyt vai pitkä vokaali (aamu-alma) tai yksi vai kaksi soivaa konsonanttia (kisa-kissa). Myös suomen kielen oppiminen ulkomaalais-taustaiselle lapselle tapahtuu laulujen ja lorujen kautta luontevasti ja nopeasti. Olen voinut tätä asiaa konkreettisesti havainnoida, kun minulla on kaksi adoptiolasta ulkomailta.

Inkeri on kiitollinen nykyisille aivotutkijoille, kuten **Minna Huotilaiselle** ja **Mari Tervaniemelle** sekä heidän tutkimusryhmilleen, että he ovat tuoneet tutkimustuloksiaan esiin ja näin antaneet todisteita musiikin positiivisesta vaikutuksesta oppimiseen. Valitettavana Inkeri pitää sitä, että näitä tutkimustuloksia ei huomioida päätöksiä tehtäessä. Musiikki on yksi kuntien säästökohteista, vaikka nykytutkimuksen mukaan pitäisi olla toisin päin. Varsinkin varhaislapsuudessa saadulla musiikkikasvatuksella on suuri merkitys oppimista edistävänä tekijänä, ja lapsilla, joilla on oppimisvaikeuksia, pitäisi olla musiikkia paljon.

Pitkän linjan pedagogina ja ensimmäiseltä ammatiltaan lastentarhanopettajana Inkeri kokee varhaiskasvatuksen

erityisen tärkeäksi. Koko varhaiskasvatuksen tulisi hänen mukaansa rakentua musiikki- ja taidekasvatuksen kautta. Juuri valmistuneessa valtakunnallisessa ”Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014” -työssä Inkeri oli mukana musiikkityöryhmässä, jossa laadittiin suunnitelmat kouluikäisille 9:een luokkaan asti. Lähitulevaisuudessa Inkeri Ruokonen vaikuttaa alle kouluikäisten pedagogiikkaan ja syksyllä 2016 valmistuvaan uuteen varhaiskasvatuksen opetussuunnitelman perusteisiin.

-Yritän vaikuttaa siihen, että musiikki tulisi lapsille rakkaaksi ja läheiseksi jo varhaislapsuudessa, kotoa alkaen, ja että lastentarhanopettajat vaalisivat musiikkia päiväkodissa joka päivä niin, että se jatkuisi kantavana voimana läpi kouluvuosien ja kokoelämän. Parhaimmillaan varhaislapsuudessa koetusta voimakkaasta esteettisestä peruselämyksestä, esimerkiksi musiikin parissa, voi syntyä kiinnostus musiikkia kohtaan, elinikäinen harrastus ja joillekin jopa ammatti. Sitä varten olen työssäni, että opettajat tulisivat tietoisiksi tästä ja löytäisivät itsestään innostavan musiikkikasvattajuuden. En ole täällä itseäni varten, enkä oikeastaan opiskelijoitakaan varten, vaan välittääkseni musiikin kautta syntyvää hyvää elämää eteenpäin lapsille, tuleville sukupolville.

Alla olevista linkeistä voi tutustua Ilon sillat- ja Soiva pinta –produktioihin.

<https://vimeo.com/channels/ilonsillat>

<https://vimeo.com/130703389>

Pelataan ja lauletaan!

Inkeri Ruokonen on kehittänyt satuaiheisista muistipelikorteista hauskan lauluimprovisaatiopelin opiskelijoilleen. Peli vapauttaa jokaisen laulamaan tai kertomaan kortin tarinan laulaen, koska mitään oikeaa ja väärää suoritusta ei ole. Eräänkin kerran pelin päätteeksi opiskelijaryhmä on intoutunut säveltämään viimeisestä kortistaan kokonaisia biisejä tyyliin: ”Minä laulan, te muut beat-komppaatte”. :)

Inkeri Ruokosen lauluimprovisaatiopeli

Tarvikkeet: satu- tai tarina-aiheiset muistikortit (kortit voi piirtää, värittää, kopioida ja laminoida itse tai yhdessä lasten kanssa)

Ikäsuositus: 1-100 v.

Puolet muistikorteista laitetaan pöydälle kuvapuoli ylöspäin. Näiden korttien vastinparit laitetaan pöydälle nurin päin pinoon. Kukin pelaaja vuorollaan ottaa pinosta kortin ja alkaa improvisoida keksiä laulua kortin kuvasta. Se pelaaja, joka arvaa juuri keksityn laulun perusteella, mistä kortista on kyse, osoittaa pöydältä kortin paria. Jos arvaus on oikein, arvaaja saa kortin. Eniten kortteja kerännyt voittaa. Pelivinkki: Laula niin, ettei kortti heti paljastu. Keksi alkuun vaikka jokin pieni intro.

Inkeri Ruokosen lauluimprovisaatiopelin kortteja.

Mitä tehdä musatunnilla - vai miten?

Markku Kaikkosen luento MTMT-kursseilla

LAURA VAINIO

Markku Kaikkosen pitämä luento Mitä tehdä musatunnilla- kursseilla on saanut paljon kiitosta kuulijoiltaan. Markulla on upea taito kiteyttää musiikkipedagogian keskeisiä kysymyksiä ja löytää niistä se olennainen ydin. Tässä referaatti Markun ajatuksia herättävästä luennosta myös niille, jotka eivät luentoa ole päässeet kuulemaan.

”Pohtiessani luennon ja tämän kurssin nimeä Mitä tehdä musatunnilla, minulle syntyi tarve vastata myös moniin muihinkin kysymyksiin”, Markku toteaa luennon alussa. Näihin kysymyksiin vastaamalla saadaan kattava kuva musiikinopetuksen merkittävydestä osana laajempaa ”kulttuurivallankumousta”, jota Markku kuvailee myöhemmin luennossaan.

Mielenkiintoinen ja näihin kysymyksiin läheisesti liittyvä on myös Markun esittelemä musiikkikasvatuksen monidimensionaalinen malli (kuva 1). Kyseessä on Kirsi Vikmanin väitöskirjassa esitelty malli, joka kuvaa hyvin musiikinopetuksen laajaa vaikutuskenttää. Uloimpana mallissa on Howard Gardnerin moniälykkyysteorian pohjautuva tapa jakaa älykkyys kahdeksaan eri älykkyuden lajiin. Musiikin oppimisen voidaan nähdä vaikuttavan kaikkiin älykkyuden lajeihin musiikil-

sen älykkyyden lisäksi. ”Jos pidämme huolta siitä, että kaikki oppilaat todella ovat musiikintunnilla mukana musiikin tekemisessä, sen vaikutukset ovat todella suuret ja yksilön oman kehityksen lisäksi kyse on suuremmasta yhteiskunnallisesta siirtovaikutuksesta”, Markku painottaa.

Mitä?

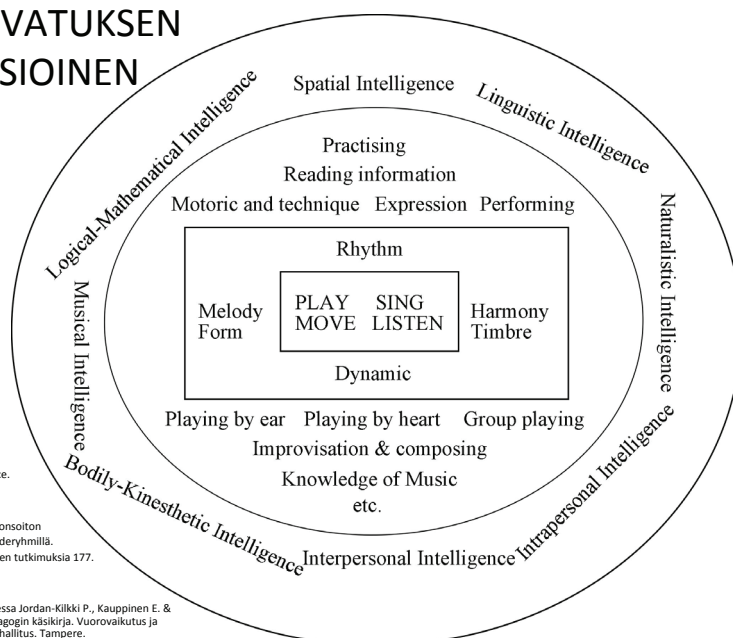
Musiikin eri osa-alueet: rytmi, melodia, harmonia, muoto, sointiväri ja dynamiikka ovat musiikin ja sen opetuksen keskeisiä sisältöjä. Musiikinopetukseen liittyy myös eri osa-alueita, joita ovat esim. motoriiikka, nuotinluku, korva-kuulolta soitto, musiikillinen keksintä, musiikkitieto jne. Näiden osa-alueiden tarkastelu toimii hyödyllisenä peilinä meille musiikinopettajille: mitä osa-alueita opetan enemmän, mitä olen ken-

ties tietoisesti tai tiedostamatta jättänyt vähemmälle?

Missä?

Musiikkikasvatuksen kentän laajuus on ainutlaatuista Suomessa. Opetusta myös arvostetaan meillä enemmän kuin monissa muissa maissa. Tähän liittyy osaltaan suomalaisen musiikkikasvatuksen korkea laatu ja opintomahdollisuudet. Markku kertoo törmäävänsä tähän huomioon usein ulkomailla luennoidessaan. Markun perustama musiikin erityispalvelukeskus Resonaari on urauurtava esimerkki tästä suomalaisen musiikkikasvatuksen kentän laajuudesta. Musiikinopetusta pitäisi Markun mukaan laajentaa yhä useammille aloille, koska sillä on niin valtavat vaikutukset yksilöille ja yhteisölle. ”Pystymmekö näkemään sen valtavan

MUSIIKKIKASVATUKSEN MONIDIMENSIONALINEN MALLI

Lähteet:

Gardner, H. 1993. Multiple intelligences. The theory in practice. New York: Basic Books.

Vikman Kirsi. 2001.

Kuvionuottimenetelmän ulottuvuudet pianonsoiton alkuopetuksessa. Toimintatutkimus eri kohderyhmillä.

Helsingin yliopiston kasvatustieteen laitoksen tutkimuksia 177.

Yliopistopaino, Helsinki.

Kaikkonen Markku. 2013.

Kohti inklusiivista musiikinopetusta. Teoksessa Jordan-Kilki P., Kauppinen E. & Korolainen-Viitasalo E. (toim.) Musiikkipedagogian käsikirja. Vuorovaikutus ja kohtaaminen musiikinopetuksessa. Opetushallitus. Tampere.

Musiikkikasvatuksen monidimensionaalinen malli.

potentiaalin, joka piilee eri marginaalisissa ryhmissä?”.

Miten?

Ehkä kuitenkin mitä-kysymystä kiinnostavampaa on Markku Kaikkosen mukaan se, miten musiikkia opetamme. Käytämmekö kaikkia musiikin työtapoja, joita ovat soitto, ääni ja laulu, liike ja tanssi, kuuntelu ja integraatio? Nämä ovat myös multidimensionaalisen mallin ytimessä. Miten saamme rakennettua musiikinopetuksen prosessin niin, että se etenee loogisessa järjestyksessä ja oppijoille sopivin askelmin? Tähän liittyy vahvasti myös se, millainen oppimis/oppijakäsitys meillä pedagogeilla on. Uskommeko jokaisen oppijan mahdollisuuksiin oppia? Markun mukaan opettajalla on oltava ”nippu avaimia taskussaan”. Näitä erilaisia avaimia tulee käyttää erilaisten oppijoiden kanssa. Turhautumisen tuskaa siitä, että sopivaa avainta ei aina löydy, ainakaan heti, on vain opittava sietämään. Tässä on apuna kollegion mahtava voima. Musiikinopettajan ei tarvitse jäädä yksin ongelmansa kanssa, vaan hän voi jakaa kysymyksensä ja ongelmansa kollegoidensa kanssa.

Oppimisen positiivisesta kehästä kulttuurivallankumoukseen

Onnistumisen kokemusta Markku kut-

suu nimellä ”big smile”. Oppilaan kasvoille leviää hymy, joka vahvistaa hänen oivaltaneen oppimisen. Näitä ”big smile”-kokemuksia taitava opettaja pystyy asteittaisella ohjaamisellaan tarjoamaan oppilaallensa. Päämääränä on itseruokkiva asenne, jossa oppija itse ymmärtää omalla toiminnallaan esim. harjoittelulla saavuttavansa seuraavan onnistumisen elämyksensä. Oppija motivoituu ja ”kiinnittyy” musiikin harrastamiseen näiden myönteisten kokemusten kautta. Oppimisella on myös suuria ns. siirtovaikutuksia: musiikin avulla koettuun yhteisöllisyyteen kuuluu Markun nimittämä ”kahvikuppivaihe”. Yhteisten kahvihetkien kautta oppimisen sosiaalinen ympäristö tulee merkittäväksi ja oppijasta tulee aktiivinen ja keskeinen osa yhteisöään. Tässä on Markun mielestä kyse jo isosta kulttuurillisesta muutoksesta, jota hän nimitetäänkin kulttuurivallankumoukseksi. Jos yhteiskuntamme pystyy luomaan ja tarjoamaan kaikkien ihmisten oppimiselle ja osaamiselle tilan ja paikan sen siirtovaikutukset kulttuurimme rikastuttajana ovat mittavat ja kauaskantoiset. Hyvänä esimerkkinä tästä on kehitysvammaisten nousu yhteiskunnassamme yhä hyväksytympään ja arvostettuun asemaan (vrt. Pertti Kurikan Nimipäivien Euroviisuedustus). Tämän nousun takana on mm. Markun ja Resonaarin henkilökunnan vuosikymmenien urastus ja työ erityisoppijoiden musiikkikasvatuksen kehittämisessä. ”Kauas on tultu niistä ajoista kun katsottiin, että ainoa soitin, jota kehitysvammaiselle

voi antaa on marakassi”.

Miksi?

Edellä oleva kulttuurivallankumouksen ajatus tarjoaa jo paljolti vastauksia tähän kysymykseen. Musiikkikasvatuksessa on onnistuessaan tavoitteissaan paljon ”mahtavaa ekstraa”, Markku muistuttaa. Musiikillisten taitojen ja muusikkouden rinnalla kasvaa myös mm. oppijan itseluottamus, kognitiiviset, motoriset ja sosioemotionaaliset taidot. Musiikkikasvatuksella tulisikin tämän takia olla vahva asema tulevaisuuden peruskoulussa.

Kuka?

Musiikinopetuksen laadun takeena on laadukas opettajien koulutus. Opettajan käytänteisiin vaikuttavista tekijöistä Markku Kaikkonen nostaa esiin kunkin opettajan oppimiskäsityksen, millaisiin pedagogisiin teorioihin tai filosofioihin se pohjautuu. Koulutuksella on tässä tärkeä roolinsa. Opettajan oma pedagoginen identiteetti muotoutuu vuorovaikutuksessa muiden kanssa ja siinä myös jatkokoulutuksella ja kursseilla on tärkeä osansa.

Musiikkipedagogin ”eettinen lupaus”

Markku haastaa kaikkia musiikki-

pedagogeja arvioimaan työtään ja miettimään sitä ”miten saan kaikki soittamaan” (=osallistumaan musiikinoppimiseen)? Opettajalla on oltava usko jokaisen oppijan oppimisen potentiaaliin. Jos oppilas ei motivoitu eikä opi, niin missä on vika? Opettajan on vain katsottava peiliin ja etsittävä sitä kullekin sopivaa oppimistapaa. Markku on kehittänyt lääkäreiden eettisen lupauksen hengessä myös musiikkipedagogien eettisen lupauksen:

- Varmistan, että kaikki soittaa
- Opetan tietoja ja taitoja
- Kehitän muusikkoutta monipuolisesti

-Lisäksi muistan, että musiikillinen toiminta on merkittävä asia niin yksilöille, hänen lähipiirilleen kuin yhteisöllekin.

Tämä vaatii tietysti opettajalta laajaa pedagogista osaamista ja useiden ja uudenlaistenkin lähestymistapojen käyttöä, jotta kullekin oppijalle löytyy sopiva oppimistapa. Tässä koulutuksella ja kehitys- ja tutkimustyöllä on tärkeä asema. Myöskään yhteistyötä ja kokemusten jakamisen tärkeyttä kollegoiden kanssa ei pidä unohtaa.

Lopuksi Markun sanoin: ”Kun kaikki soittaa ja musa soi, niin maailma on hyvin!”

Lisää Markun ajatuksia voi lukea esimerkiksi tästä lähteestä:

Kaikkonen Markku. 2015. *Music for All – Everyone has the Potential to Learn Music*. Teoksessa Deborah Blair and Kim McCord (toim.) *Exceptional Music Pedagogy for Children with Exceptionalities: International Perspectives*. Oxford University Press.

KUVAT YLHÄÄLLÄ
Markku Kaikkonen

Musiikkikasvatuksen kentän laajuus on ainutlaatuista Suomessa. Markun perustama musiikin erityispalvelukeskus Resonaari tekee uraauurtavaa työtä Suomessa.

Kuva: Pekka Elomaa

Resonaarin oppilaat konsertoivat aktiivisesti. Kuva Sokos Hotel Presidentin konsertista 29.1.2016.

Kuva: Aki Rask

Kuva: Pekka Elomaa

”Kiva, kun sai keksiä itse ja toimia pienryhmässä”

iPad luovan tuottamisen välineenä seitsemännen luokan musiikinopetuksessa

MARJA-LEENA JUNTUNEN

Kuitinmäen koulun oppilaita musiikintunnilla.
Kuva: Terhi Oksanen

Tässä artikkelissa tarkastelen Terhi Oksasen opetuskokeilua iPadin mahdollisuuksista peruskoulun seitsemännen luokan (kaikille pakollisessa) musiikinopetuksessa. Tavoitteena oli kokeilla ja löytää keinoja hyödyntää mobiiliteknologiaa tavalla, joka aktivoi oppilaan osallistumista. Opettaja halusi iPadin käytön avulla edistää oppilaiden luovaa toimintaa ja tuottamista osana opetuskäytäntöään, jonka lähtökohtana on kehollinen toiminta ja aktivointi.

TOIMIN PROSESSISSA tutkijana lukukaudella 2014–15.¹ Tutkimukseen osallistui kaikki yhden seitsemännen luokan oppilaat. Tutkimuksen aineiston muodostivat opetuksen havainnot, muutamien opetustuokioiden videoinnit, opettajan ja oppilaiden haastattelut sekä tutkijan oman havainnot ja muistiinpanot. Tutkimusaineistoa olen tulkinnut kolmesta eri näkökulmasta: oppilaiden kokemukset, toimijuuden rakentuminen² sekä kehollinen ja multimodaalinen oppiminen. Tässä artikkelissa kuvaan opetus-oppimisprosessia sekä tuon esiin joitakin tutkimustuloksiani.

Teknologian ja luova tuottaminen peruskoulun musiikinopetuksessa

Musiikinopetuksessa Suomessa, kuten myös muulla maailmassa, eletään parhaillaan vaihetta, jossa etsitään ja kokeillaan uusia mielekkäitä tapoja ottaa käyttöön nopeasti kehittyviä teknologian laitteita, ohjelmia ja sovelluksia. Musiikkikasvatuksen piirissä teknologian käyttöä pidetään nykyisin olennaisena, jopa välttämättömänä osana musiikillista osallistumista, kehitystä ja oppimista. Myös elokuussa 2016 voimaan tulevat Perusopetuksen

opetussuunnitelman perusteet (2014) ohjaavat teknologian käytön lisäämiseen opetuksessa. Teknologia, etenkin oppilaiden päivittäisessä käytössä nykyisin oleva mobiiliteknologia, tarjoaa paljon uusia mahdollisuuksia, joiden tarkoituksenmukainen hyödyntäminen opetuksessa edellyttää kuitenkin pedagogisia kokeiluja ja innovaatioita. Niiden näkyväksi tekeminen ja tutkiminen ovat puolestaan keskeinen osa alan kehittämistyötä.

iPadin käytön, kuten teknologian käytön yleensäkin, on todettu motivoivan oppilaiden (musiikin) opiskelua ja opetukseen osallistumista. Musiikinopetuksen kontekstissa teknologia integroituun luontevasti musiikin luovaan tuottamiseen. Tietokoneet ja mobiililaitteet yhdistyneenä internetin käytön

¹ Tutkimus nivoutuu osaksi Suomen Akatemian Strategisen tutkimuksen neuvoston Tasa-arvoinen yhteiskunta -ohjelmasta rahoitettua ArtsEqual-hanketta (hankenumero 293199).

² Ks. Juntunen, M.-L. 2015. Pedagoginen kokeilu integroida iPadin käyttö, luova tuottaminen ja keholliset työtavat peruskoulun seitsemännen luokan musiikinopetuksessa. *Tapaustutkimus toimijuuden näkökulmasta. Musiikkikasvatus* 18(1), 56–76.

ja digikulttuurin globaaliin kasvuun ovat muuttaneet merkittävästi musiikin luovaa tuottamista. Teknologian avulla on suhteellisen helppoa luoda, tuottaa, käsitellä ja jakaa musiikkia. Lisäksi sovellusten helppo saatavuus ja halpa hinta edistävät käytön lisääntymistä. Toisaalta teknologia mahdollistaa musiikin luovan tuottamisen ilman “perinteisiä” musiikillisia taitoja ja/tai musiikin käsitteellistä ymmärtämistä.

Vaikka teknologian käyttö koetaan olennaiseksi osaksi musiikinopetusta, sitä sovelletaan edelleen verrattain vähän koulujen musiikinopetuksessa Suomessa. Syitä käytön vähyyteen ovat resurssien puute ja opettajien riittämättömät taidot. Teknologiaa soveltavan opetuksen kehittämisen yhtenä suurena haasteena pidetään sitä, että opettajat usein lisäävät teknologian käytön aikaisempiin opetuskäytäntöihinsä niiden pysyessä periaatteessa samoina.

Opetusprosessin kuvaus

Tarkastelun kohteena oleva opetusprojekti toteutettiin pääkaupunkiseudulla toimivan peruskoulun seitsemännen luokan musiikinopetuksessa syyslukukaudella 2014. Lähes kaikki tuon ajanjakson musiikin oppitunnit (à 45 min) käytettiin projektin toteuttamiseen. Projektin viimeinen oppitunti pidettiin tammikuussa 2015. Koska opettaja toteutti projektin ensimmäistä kertaa, projektin alkaessa toteutuksesta ei ollut valmista oppituntikohtaista suunnitelmaa. Opetusprosessin peräkkäiset eri vaiheet on kuvattu taulukossa 1.

Opetusprosessi alkoi musiikkiliikunnan harjoituksilla, joihin prosessin neljä ensimmäistä oppituntia painottui. Näihin harjoituksiin sisältyi liikkeelli-

siä nimileikkejä, rytmisiä harjoituksia (sekä tilassa liikkuvia että body percussion -harjoituksia, joissakin harjoituksissa käytettiin myös kehärumpua), helppoja, musiikin muotoa konkretisoivia tansseja sekä ääni- ja liikeimprovisointia. Usein liikeharjoitusprosessia seurasi ryhmäkeskustelu, jossa oppilaat reflektoivat kokemuksiaan, harjoitusten musiikillisia ja pedagogisia tavoitteita sekä/tai omaa oppimistaan. Musiikki-liikuntaharjoitusten avulla oppilaat harjoittelivat mm. toistensa tuntemista ja vuorovaikutusta, musiikin eri elementtejä (kuten syke, tempo, tahtilaji, säe, muoto), erilaisia liikkeen laatuja (kuten terävä, pitkä, jne.), keksimistä, keskittymistä ja läsnäoloa. Harjoitukset olivat leikkimielisiä.

Prosessin jokainen oppitunti alkoi liikeharjoituksilla, jotka tehtiin useimmiten ei-kielellisen kommunikaation avulla, opettajan liikkeitä matkien. Oppilaat tulivat luokkaan puhumatta musiikin soidessa, muodostivat piirin ja alkoivat imitoida opettajan liikkeitä. Harjoitukset itsessään muodostivat prosessin, kuten helposta vaikeampaan, yksinkertaisesta monimutkaisempaan, sykkeestä muotoon.

Opetusprosessin toinen vaihe limityi ensimmäisen vaiheen kanssa ja piti sisällään tutustumista Labanin viiteen liikemuotoon: aktiivinen liike paikasta toiseen (locomotion), käänös (turn), hyppy (jump), ilme/ele (gesture) ja pysähdys (stillness)³. Ensin oppilaat harjoittelivat eri liikemuotoja, kokeilivat niitä improvisoiden ja lopulta tekivät viiden tahdin mittaisen liikefraasin (4/4-tahtilajissa) opettajan soittamaan rumpumusiikkiin käyttäen harjoittelunsa liikemuotoja (säkeen viimeinen tahti oli pitkä nuotti, jota vastasi stillness liikkeessä). Tämän jälkeen

oppilaat muodostivat parin tai pienen ryhmän ja muotoilivat yhteisen liikefraasin. Liikefraaseja harjoiteltiin opettajan säestyksellä (kaikki oppilaat yhtäaikaaisesti) ja lopuksi ne toteutettiin vuorotellen (jatkumona), pari ryhmää kerrallaan.

Opetusprosessin kolmannessa vaiheessa oppilaat alkoivat käyttää iPadeja oman parinsa (tai pienryhmän) kanssa. Opettaja esitteli lyhyesti LaunchPad-sovelluksen ja antoi oppilaille tehtäväksi säveltää 30–60 sekuntia pitkän kapaleen käyttäen sovelluksen valmiiksi äänitettyjä, eri musiikkityylejä edustavia loopeja sekä efektejä. Säveltäessään oppilaat kokeilivat, valitsivat ja yhdistivät loopeja, lisäsivät efektejä, välillä hylkäsivät jo valitsemansa ja korvasivat sen jollakin toisella vaihtoehdolla, eli palapelin kokoamisen tavoin rakensivat soivan kokonaisuuden. Prosessissa oli mahdotonta määrittää, missä improvisointi loppui ja säveltäminen alkoi.

Prosessin neljännessä vaiheessa oppilaiden tehtävänä oli kuvata iPadilla videomateriaalia, jossa he käyttivät ja sovelsivat aikaisemmin harjoiteltuja Labanin liikemuotoja. Oppilailla oli vapaus kuvata mitä ja missä tahansa koulun käytettävissä olevassa tilassa. He saivat myös niin halutessaan käyttää erilaisia välineitä ja materiaaleja.

Prosessin viidennessä vaiheessa oppilaat editoivat kuvamateriaalin iMovie-sovellusta käyttäen ja sovittivat sen säveltämänsä musiikkiin. Kun video oli valmis, oppilaat kirjoittivat itsearvioinnin (vaihe 6). Prosessi päättyi siihen, että koko luokka yhdessä katsoi opettajan tekemän koosteen videoista (vaihe 7) opettajan kommenttien ja positiivisen palautteen säestämänä, myös oppilaat antoivat toisilleen spontaaneja positiivisia huomionosoituksia.

Opetus tapahtui kannustavassa ja positiivisessa ilmapiirissä. Isossa ryhmässä työskenneltäessä opettaja piti huolta oppilaiden keskittymisestä kulloiseenkin harjoitukseen. Pienryhmätyöskentelyn aikana opettaja oli tarvittaessa oppilaiden käytettävissä ja antoi palautetta ja ohjeita oppilaiden siirtyessä vaiheesta toiseen (vaiheet 3–5).

Kokemuksia ja havaintoja

Oppilaiden haastatteluissa kävi ilmi, että oppilaat nauttivat etenkin aktiivi-

Taulukko 1. Opetusprosessin vaiheet

Vaiheet	Toiminta
Vaihe 1	Valmistavat musiikkiliikuntaharjoitukset: sosiaalinen vuorovaikutus, rytmiset harjoitukset, liikkeen laadut, aika-tila-energia, kuuntelu ja katsominen, keskittyminen, jne.
Vaihe 2	Labanin viisi liikemuotoa → nelitahtinen liikesävellys
Vaihe 3	Musiikin säveltäminen iPadilla käyttäen LaunchPad-sovellusta
Vaihe 4	Videomateriaalin kuvaaminen iPadilla soveltaen Labanin liikemuotoja.
Vaihe 5	Videon editointi iPadilla käyttäen iMovie-sovellusta
Vaihe 6	Opettajan arviointi ja itsearviointi
Vaihe 7	Opettajan koostaman videokokonaisuuden katsominen ja palaute

³ Ks. Juntunen, Perkiö & Simola-Isaksson 2010, 220.

Labanin liikemuotojen tutkimista. Jump!
Kuva: Terhi Oksanen

Sävellysprosessia Launchpad-sovelluksella.
Kuva: Terhi Oksanen

sesta, omaehtoisesta toiminnasta pienryhmissä. Heistä oli hauskaa liikkuu, säveltää, videoita ja editoida; oppia musiikki liikkeen avulla; oppia tuntemaan toisensa ryhmäharjoitusten kautta; työskennellä itsenäisesti ja pienryhmässä toisten oppilaiden kanssa. Oppilaille jäi ensisijaisesti mieleen se, että opetus oli ollut niin erilaista kuin ns. tavallinen musiikinopetus. Lähes kaikki oppilaat totesivat iPadin käytön lisänsä heidän innostustaan ja motivaatiotaan musiikinopetukseen osallistumista ja oppimista kohtaan, etenkin prosessin alussa. Oppilaat olivat myös erittäin tyytyväisiä siihen, että iPadin käytölle oli mielekäs ja ohjattu tehtävä.

Vaikka lähes kaikille oppilaille sekä musiikin että liikkeen keksiminen olivat uusia asioita, oppilaat eivät pelänneet luovaa tuottamista. Päinvastoin oppilaat nauttivat siitä, että saivat keksiä vapaasti, kokeilla ja tehdä itsenäisiä päätöksiä. He olivat myös ylpeitä siitä, että uskalsivat heittäytyä luoviin harjoituksiin ja tehtäviin. Luova tuottaminen ei perustunut älyllisiin prosesseihin vaan spontaaniin ilmaisuun sekä aikaisempien harjoitusten toimintojen, kuten keksittyjen liikkeiden, muistamiseen ja mieleen palauttamiseen. Oppilaisista oli mielenkiintoista havaita, että oli mahdollista keksiä asioita spontaanisti miettimättä (edeltävien kehollisten harjoitusten pohjalta). Sekä havaintojen että haastattelun kautta tuli esille, että prosessi kehitti ja vahvisti kaikkien oppilaiden luovaa toimijuutta.

Projektissa liikkeen käytöllä oli suuri rooli: liikkeen avulla opettaja rakensi ryhmän sosiaalista vuorovaikutusta ja yhtenäisyyttä, liikeharjoituksissa oppilaat kehittivät musiikillisia ja kehollisia taitojaan, ja liike toimi myös luovan tuottamisen lähtökohtana. Musiikin luova tuottaminen alkoi harjoituksista, joissa oppilaat säestivät liikkeitään omalla äänellä. Useimmat oppilaat eivät olleet tehneet musiikkiliikuntaa aikai-

emmin, mutta suurin osa piti harjoituksista ja koki, että niistä oli monenlaista hyötyä: liikeharjoitusten avulla oppilaat kertoivat ymmärtäneensä paremmin musiikin perusrhythmiä, tahtilajeja, muotoa, jne.; musiikkiliikuntaharjoituksissa oppilaat olivat tutustuneet toisiinsa ja olivat uskaltaneet heittäytyä ”hullutuksiin” ja nauraa itselleen, millä oli suuri merkitys prosessin muissa vaiheissa; improvisatoristen liike-ääni-harjoitusten jälkeen sekä liikkeen että musiikin säveltäminen oli tuntunut mahdolliselta; Labanin liikemuotojen opettelu harjoitti liiketaitoja ja ne antoivat selkeän lähtökohdan liikefraasin ja videon tekemiselle; lisäksi liikeharjoituksissa oppilaat kokivat saaneensa harjoitella myös kehollista ilmaisuja, mikä oli helpottanut videolla esiintymistä. Liikkeen yhdistäminen kuulohavaintoon, äänen ja musiikin tuottamiseen sekä kuvalliseen ilmaisuun tuki myös multimodaalista oppimista.

Ryhmän sosiaalisilla suhteilla ja sillä, kuinka hyväksi oppilas tunsikin olonsa ryhmässä, vaikutti merkittävästi oppilaiden kokemuksiin koko prosessista. Ne oppilaat, jotka syystä tai toisesta eivät kokeneet oloansa täysin mukavaksi ryhmässä, eivät myöskään kokeneet koko prosessia yhtä mielekkääksi ja merkitykselliseksi kuin ne oppilaat, joilla oli hyvä olla ryhmässä. Prosessin alussa tehdyillä tutustumisharjoituksilla, nimileikeillä ja tansseilla olikin suuri merkitys koko prosessin onnistumiselle. Lähes kaikki oppilaat kokivat, että musiikkiliikunnalliset harjoitukset olivat auttaneet ryhmän muodostumisessa ja sosiaalisessa vuorovaikutuksessa.

Opetusprosessissa painottui oppilaiden itseohjautuva työskentely, josta oppilaat pitivät paljon. Oppilaat saivat työskennellä valitsemassaan ryhmässä, tilassa ja tempossa. Oppilaat saattoivat toteuttaa vapaasti omia ideoitaan ja käyttää osaamistaan monin eri tavoin.

Lopputuotoksista eli videoista tulikin ”oppilaiden itsensä näköisiä”. Itseohjautuva pienryhmätyöskentely teki näkyväksi niidenkin oppilaiden toimijuutta, jotka isossa ryhmässä jäivät helposti äänekäämpien ja aktiivisempien oppilaiden varjoon, kuten opettaja haastattelussa kommentoi. Ryhmätyöskentelyssä oppilaat harjoittelivat myös yhteistyötaitoja, kuten he itse nostivat esiin.

Lopuksi

Yhteenvetona voidaan todeta, että iPad-projekti tarjosi oppilaille mahdollisuuden tutkia ja kehittää musiikillista ja luovaa toimijuuttaan, rakentaa sosiaalisia suhteita, toimia yhdessä ja nauttia vuorovaikutuksesta, työskennellä itseohjautuvasti ja itsenäisesti sekä saada kokemuksia kehollisesta ja multimodaalisesta oppimisesta. iPadin käyttö motivoi osallistumista ja oppimista ja iPad toimi oppilaille helposti haltuun otettava välineenä luovassa (kuvan ja äänen) tuottamisessa. Laitteen käyttö integroitui luontevasti keholliseen ja multimodaaliseen työskentelyyn ja ilmaisuun ja täten vahvisti kehollista ja multimodaalista oppimista. Oppilaat nauttivat luovasta tuottamisesta, jonka toteuttamisessa positiivisella ja kannustavalla ilmapiirillä ja vuorovaikutuksella oli keskeinen merkitys.

Projekti on hyvä esimerkki siitä, kuinka opettaja voi opetustyössään etsiä toimintatapoja, jotka vastaavat uusien opetussuunnitelman perusteiden haasteisiin, tässä tapauksessa erityisesti siihen, kuinka toteuttaa musiikkiliikuntaa ja säveltämistä sekä soveltaa teknologiaa mielekkäällä tavalla koulun musiikinopetuksessa. Tällaiseen tärkeään ja arvokkaaseen kehittämistyöhön haluan rohkaista muitakin opettajia!

Mitä tehdä musatunnilla -kurssi tarjosi ideoita uuden OPS:n hengessä

KIRSI HYYPPÄ

Suosittu ”Mitä tehdä musatunnilla” -kurssi järjestettiin kolmannen kerran vuoden sisällä, tällä kertaa Karakallion koululla Espoossa. Kurssin sisältö oli suunniteltu uuteen OPS:n pohjautuen. Kurssi tarjosi ideoita mm. musiikkiteknologian hyödyntämiseen tunneilla, oman musiikin tuottamiseen improvisoiden ja säveltäen sekä kehollisuuden yhdistämistä teknologiaan.

KURSSILLA OLII AITO tekemisen meininki huippukouluttajien **Terhi Oksasen**, **Taavi Lehtosen** ja **Soili Perkiön** johdolla. **Pietu Halosen** vetämä ”Learning cafe”-tilaisuus ja **Markku Kaikkosen** luento tarjosivat mukavaa ja tärkeää vastapainoa työpajojen toiminnalle ja antoivat mahdollisuuksia pohtia yhdessä musiikinopettajan työtä; arjen iloja ja suruja sekä miettiä mikä oikeasti on tärkeää musiikin opettamisessa.

Kurssilla oli tunnelma huipussaan. Kurssilaiset kiittelivät kurssin monipuolista antia, ajankohtaisuutta sekä taitavia kouluttajia, joilla on kosketuspintaa ihan tavalliseen musiikinopetuksen arkeen. Kurssilta sai paljon käyttökelpoista materiaalia ja loistavia ideoita omaan työhönsä.

Tärkeää oli tietysti myös kollegoiden tapaaminen ja ideoiden vaihto. Onnellinen olo oli myös meillä järjestäjillä nähdä sitä huikeaa flowta joka syntyi oppimisen ja oivaltamisen ilosta. Kiitos musiikinopettaja **Jaana Hovingille**, että saimme viikonlopuksi käyttöömmä Karakallion koulun upeat uudet tilat ja soittimiston!

1 Kurssin avauksessa Soili Perkiö johdatti kurssilaiset musiikin ja liikkeen tunnelmaan.

2 Labanin liikemuotojen tutkimista. Terhi Oksanen esitteli uusia lähestymistapoja kehollisuuden ja teknologian yhdistämiseen.

3 Musiikin tekeminen iPadeilla on hauskaa ja helppoa yksinkertaisten sovellusten avulla. Kuvassa kurssilaiset pohtimassa Terhi Oksasen johdolla miten musiikki ja kuva yhdistetään iMovieen.

4 Taavi Lehtosen työpajassa edettiin sykeharjoituksista soittimin tehtyihin riffeihin ja siitä harmoniseen improvisointiin ja melodian tekemiseen.

Albumi

JaSeSoi ry 30-vuotisjuhlien tunnelmissa!

1 Juhlaseminaaria vietettiin Keravan yhteiskoululla ja ohjelman avajaisissa esiintyivät mm. Metropolian ja Sibelius-Akatemian oppilaat.

2 Avajaisten pääesiintyjänä vieraili Salzburgin Carl Orff -Institutissa perustettu itävaltalainen performanssiryhmä Das Collectif.

3 Avajaiset Carmina buranan hengessä. Kuvassa Harri Setälä, Elisa Seppänen ja Soili Perkiö.
Kuva: Pekka Seppänen

4 Työpajojen kouluttajana Seminaarissa toimi ilmeikäs ja hurmaava Orff-pedagogi Lenka Pospíšilová Tsekeistä.

5 Työpajoissa innostus tarttui ja huivit hulmusi.

6 Itävaltalainen lyömäsoittaja ja perkussionisti Florian Müller ja saksalainen koreografi ja ohjaaja Irina Pauls ohjasivat soitto- ja tanssityöpajoja.

7 JaSeSoi ry:n kunniajäsenien luetteloon lisättiin kolme uutta nimeä: Soili Perkiö, Harri Setälä ja Jukka Siukonen. Kiitos upeasta työstänne suomalaisen musiikkikasvatuksen ja JaSeSoin hyväksi!

Tunnustukset jakoi yhdistyksen puheenjohtaja Juuso Kauppinen.

8 Iltajuhlan hienot koristelut ja tarjoilut nostattivat tunnelmaa.

9 Juhlavieraat juhlatunnelmissa.

10 Juhlavieraat seuraavat kiinnostuneina illan ohjelmaa.

11 Illan lopuksi JuuriDixie -yhtye hurmasi soitollaan.

12 Juhlatiimi tuulettaa. Suuret kiitokset onnistuneesta juhlapäivästä!

JaSeSoi ry:n 30-vuotisjuhlaseminaarin juhlapuhe 14.11.2015

MARKKU KAIKKONEN

Hyvät JaSeSoi-veljet ja -sisaret, onnea JaSeSoi, onnea 30 vuotta!

EI TAINNUT OSATA kuvitella **Gunild Keetman** ja **Carl Orff**, että täällä pohjoisen perillä ja kaukaisilla laulumailloilla Orff-pedagogiikan ympärille syntyy tällainen hype ja toimijuus ja että Suomesta tulee Orff-pedagogiikan suurmaa! Tai ehkä heille tämä oli juuri se mitä he osasivat ja uskalsivat kuvitella, visioida ja uskoa.

Suurmaaksi ei tulla hetkessä. Tarvitaan paljon ja monia – aikoinaan 60-luvulla **Ellen Urho**, **Erkki Pohjola** ja **Inkeri Simola-Isaksson** aloittivat Orff-murroksen. Välillä oli Suomessa Orff-hiljaiseloa, mutta 30 vuotta sitten alkoi tapahtua: MuSiSoi – JaSeSoi käynnisti suomalaisen Orff-pedagogiikan toisen aallon.

30 vuotta sitten Orff-pedagogiikka oli uutta ja pääosin tuntematonta Suomessa. Ehkä joillekin jopa pelottavaakin. Legenda kertoo että eräässä suomalaisessa kaupungissa lähes syntyi kansanliike vastustamaan orff-opetusta. Syynä oli se että orffilaisuus sekoitettiin orffilaisuuteen, mikä oli uskonnollinen liike antiikin Kreikassa. Orffilaisuus syntyi luultavasti 500-luvulla ennen ajanlaskun alkua, ja yhdistetään taruhahmo Orfeukseen. Orffilaisuuden opis-
sa tärkeää on käsitys kaikkien ihmisten ylösnousemuksesta ja heidän tulevasta palkitsemisestaan tai rankaisemisestaan. Eihän tällaista orffilaisuutta lapsille saa opettaa!

Sinänsä ihan hauska sekaannus näissä termeissä, kun yhtymäkohtia Carl Orffiin löytyy ainakin siinä, että hän oli erityisen kiinnostunut antiikin Kreikan tarustoista ja legendoista ja oli muutenkin Kreikka-fani. Todettakoon kuitenkin vielä kerran epäselvyyksien välttämiseksi ettei orffilaisuus liity mitenkään orffilaisuuteen tai Orff-pedagogiikkaan.

Orffilaisuutta ja Orff-pedagogiikkaa on usein hieman työlästä selittää. En yritä sitä myöskään nyt. Kannustan kuitenkin kaikkia laatimaan Orff- ja JaSeSoi-esittelyä varten nk. hissi-

Markku Kaikkonen.

heen eli puheen minkä ehtii pitää hissimatkustajakumppaneille hissimatkan aikana. Hissipuheen jaksaa kuunnella ja siinä tulee tiivistettyä asiat siten, että vain ydinkohdat tulee esiteltyä. Ehkä Orff-pedagogiikan esittelyhissipuheessa olisi faktaa pedagogiikasta ja jotain historiaa ja tähän hissipuheeseen on tietenkin hyvä lisätä myös tarina JaSeSoista.

JaSeSoi-maailmassa Orff-pedagogiikan kautta on syntynyt Suomeen jotain juuri tähän maahan sopivaa – uudenlaista pedagogista osaamista ja ajattelua, mutta samalla myös paljon muuta – paljon suurempaa. JaSeSoin toimintaa ja merkitystä voidaan arvioida laajasti eri näkökulmista. Näitä merkityksiä on vaikea tiivistäen kuvata, mutta lopulta valitsin kolme mielestäni hyvin JaSeSoita kuvaavaa näkökulmaa, termiä tai erityispiirrettä. Ne ovat osallisuus, taiteellisuus ja syvällisyys.

Selitin vähän mitä yritän näillä termeillä kuvata. Osallisuus on valtava voimauttava tunne. Tunne siitä, että saan olla mukana. JaSeSoin maailmassa osallisuus kuuluu kaikille. Pedagogiikassa tämä toteutuu lapsi- ja

oppijalähtöisyytenä, siten että nähdään ja tunnustetaan jokaisen potentiaali oppijana sekä siten että kaikki otetaan musiikinoppimiseen mukaan.

Taiteellisuus on jotain perusinhimillistä. Se on jakamista opittujen taitojen ja tietojen sekä suurien tunteiden äärellä. Se on uuden etsimistä ja löytämistä. JaSeSoi tunnistaa kaikkien taiteilijuuden. Pedagogiikassa tämä näkyy siten, että luotetaan jokaisen kykyyn tuottaa taidetta ja samalla arvostetaan jokaista taiteilijana ja muusikkona.

Syvällisyys luo merkityksiä. Se koskettaa, kantaa ja yhdistää. Se luo toiminnalle eettisyyttä. JaSeSoin toiminnassa pohdinta, merkitykset ja vaikuttavuus ovat työn ja toiminnan keskiössä. Pedagogiikassa tämä näkyy siinä, että toiminnan lähtökohtana ei ole arviointi, pisteyttäminen tai mittaaminen vaan lähtökohtana on luoda mahdollisuuksia, tasa-arvoa ja välittämistä, jolloin luodaan humanaa, tasa-arvoista ja kaikkia kunnioittavaa yhteisöä.

Tätä on JaSeSoi – osallisuutta, taiteellisuutta ja syvällisyyttä.

On ihana nähdä ja tunnistaa että JaSeSoista on tullut itsestään selvä osa ja toimija suomalaisessa musiikkikasvatuskentässä. Se tarkoittaa, että JaSeSoi tunnustetaan merkittävänä ja tunnettuna toimijana, JaSeSoihin luotetaan ja sitä kuunnellaan, JaSeSoin kursseille halutaan tulla ja JaSeSoissa halutaan toimia ja vaikuttaa ja olla mukana.

Arvostus ja kiinnostus ei synny sattumalta. Pitkäjänteinen työ tuottaa tulosta ja hyvä maine kantaa. Tähän maineeseen kuuluvat ainakin seuraavat JaSeSoita kuvaavat määrittävät: kansainvälisyys, vieraanvaraisuus, uteliaisuus, ketteryys luoda uutta ja reagoida uuteen sekä rohkeus – joskus jopa hullunrohkeus.

Samalla toiminnassa on ollut aina mukana vahvuus unelmoida – joskus mahdollisuuksien, mutta myös visiot, näky ja voima tehdä unelmista totta.

Annetaan soiton soida ja tehdään työtä sen puolesta että soitto soi!
Kuva: Pekka Seppänen

Osallisuus on valtava voimauttava tunne. Tunne siitä, että saan olla mukana. JaSeSoin maailmassa osallisuus kuuluu kaikille.

Tähän liittyy vahva usko siihen mitä on tekemässä ja mihin uskoo.

Tästä hyvänä esimerkkinä on Musi-soi ry:n toiminnan päättymiseen liittyvä juhla Sibelius-Akatemiassa syksyllä -91. Kyseessä eivät olleet yhdistyksen hautajaiset, vaan tilaisuus nimettiin Musisoin testamentiksi. Ihmisillä oli musta puku, oli harras tunnelma ja synkkiäkin sanoja sanottiin, mutta samalla tilaisuudessa oli läsnä koulutuksellinen elementti ja vahva tulevaisuusnäky. Kai-ken kruunasi hienot jatkobileet.

Kollega Uusitalo on sanonut, että jonkun loppuminen tarkoittaa, että uudelle ja joskus jopa raikkaammallekin jää tilaa. Näin myös MuSiSoin testamentti ja usko tulevaan muuntui siis uudeksi toiminnaksi JaSeSoi nimellä. JaSeSoi jatkoi siitä mihin MuSiSoin työ oli keskeytynyt.

On syvän kumarruksen ja kiitoksen

aika heille, jotka ovat olleet luomassa tätä ihmisyyden ihmettä. Keskeisesti tässä ovat tietenkin olleet mukana **Harri Setälä** ja **Jukka Siukonen**. Kiitos. Sanat eivät riitä.

Tarvitsemme esikuvia ja yhdistyksen historia on täynnä uskomatonta henkeä, ihmisiä, toimijuutta ja omistautumista. Tästä suuri kiitos yhdistystoimijoille, mutta myös kaikille teille jotka viette tätä viestiä eteenpäin omassa työssäsi siellä omassa arjessa. Siellä syntyy muutoksen avain parempaan ja välittävämpään maailmaan.

Kiitos siis meille toinen toisillemme, kollegat, ystävät.

On erikoista, että aina kun on matkustanut takaisin kotiin eri kursseilta on kehon, sielun ja sydämen täyttänyt väsymys ja samalla onnellinen rauha. Mitä siellä kurssilla aina tapahtuu? Jotain selittämättömiä:

- henki

Yhdistyksen historia on täynnä uskomatonta henkeä, ihmisiä, toimijuutta ja omistautumista.

- välittäminen ja jakaminen
- turvallisuus
- ystävyys
- tätä kaikkea voisi jopa kutsua nimellä Rakkaus.

Niin, rakkautta me tarvitsemme tähän maailmaan. Rakastakaamme. Kiitos näistä vuosista. Kiitos kun olemme olleet yhdessä. Jatketaan tätä.

Suuri onnentoivotus JaSeSoi ry:lle ja meille kaikille, jotka saamme olla mukana. Kutsutaan myös uusia ystäviä mukaan ja kerrotaan hyvästä. Annetaan soiton soida ja tehdään työtä sen puolesta että soitto soi. Se työ on arvokasta ja ihanaa.

Onnea JaSeSoi ja se soikoon!

RytmiS 30 vuotta

Musiikillisia elämyksiä ensimmäistä kertaa Järvenpäässä

LAURA VAINIO

Pyöreitä vuosia täyttänyt RytmiS vihki Jasesoin uuden kurssipaikan Järvenpään seurakuntaopiston käyttöönsä. Opetustilat olivat toimivat ja rakennukset yleisesti ottaen hyvässä kunnossa. Pientä alkuhämmennystä aiheutti rakennusten suuri määrä, mutta loppujen lopuksi käytössä olevia tiloja ei ollut kovin montaa. Kaiken kaikkiaan uusi kurssipaikka sai paljon kehuja osanottajilta. Rytmiksen kouluttajina tällä kertaa olivat Estêvão Marques, Merzi Rajala ja Elisa Seppänen.

Ilopilleri Brasiliasta

Brasilialainen, Barcelonassa nykyisin asuva Estêvão Marques hurmasi kurssilaiset iloisella energisyydellään ja muusikkoudellaan. Hauskat sormileikit sekä keho- ja lusikkarytmit veivät mennessään ja Estêvão yhdisteli näitä luontevasti ja mestarillisesti toisiinsa. Marques mainitsee pedagogisiksi esikuvikseen mm. Doug Goodginin ja Sofia López-Iborin, joiden johdolla hän on opiskellut San Fransiscon Orff-tasokursseilla ja jossa hän myös itse opettaa nykyisin. Estêvão Marques on tutkinut paljon brasilialaisen kansanmusiikin eri muotoja ja erityisesti lusikoiden perkussiivista käyttöä eri puolilla maailmaa, mistä aiheesta hän on myös julkaissut kirjan ”Colherim”. ”Brasilialainen musiikki on niin paljon enemmän kuin vain sambaa”, hän toteaa. Estêvão kertoo, että kansanmusiikilla on vahva rooli etelä-amerikkalaisissa Orff-yhdistyksissä ja Brasiliassa hän itsekin opetti kansanmusiikkiin erikoistuneessa musiikkikoulussa. Kiinnostavana yksityiskohtana mainittakoon, että itsenäisenä kouluaineena musiikki on Brasiliassa ollut olemassa vasta kolme vuotta.

Estêvão Marques hurmasi kurssilaiset iloisella energisyydellään ja muusikkoudellaan.

Ääni-improvisaatiota – ja iloittelua

Merzi Rajalan työpajoissa iloiteltiin lauluimprovisaation äärellä ja tutustuttiin tanskalaisen Jim Daus Hjernoen kehittämään ”Voice painting”-merkkieleen. Tämä pohjautuu jo aiemmin kehitettyyn ”Sound painting”-menetelmään, mutta on erityisesti sovellettu kuorojen ääni-improvisaatio työkaluksi. Merzi Rajala opiskelee tällä hetkellä

Sibelius-Akatemian maailmanmusiikin maisteriohjelmassa sekä Royal Academy of Music:ssa Tanskassa, missä hän on myös opiskellut Voice painting menetelmää. Pedagogisena tavoitteena Merzi mainitsee laulajien omien kykyjen ja musiikillisen ilmaisun kehittämisen tutussa ja turvallisessa ympäristössä. Taiteellisenä tavoitteena on

yleisöä kiinnostavan esityksen tai esityksen osan luominen improvisoimalla. Merzin esittelemät improvisaatioharjoitukset olivat hauskoja ja inspiroivia ja tuovat varmasti paljon iloa myös esimerkiksi koulumaailmaan ja miksei myös sovellettuna sitä nuoremmillekin lapsille. Kurssilaiset saivat itse kokeilla merkkikielen käyttöä ja se tuotti monta

30- vuotista Rytmistä juhlittiin kurssilaisten hullunhauskojen Samba-koulujen esiintyessä.

Rytmiuksen kouluttajat Elisa Seppänen, Estêvão Marques ja Merzi Rajala.

elämystä ja oivallusta. Yhden kurssilaisen sanoin: ”Tällainen laulaminen on niin mahtavaa, tätä voisi tehdä vaikka koko päivän!”

Kokonaisvaltainen musiikillinen keitto

Elisa Seppänen toimi taitavana pääkokkina ”Soita ja sovelle”- työpajoissa ja loihti niissä kokonaisvaltaisia ja mukaansatempaavia keittoja eri musiikillisista aineksista. Rossinin Wilhelm Tellin alkusoitto soi komeasti laatta-soitinorkesterilla ja sai höysteekseen ryhmien omat heppa- koreografiat ja heppalajien omat räpit. Musiikillisen kokonaisuuden täydensi Hummani hei- alkusoitto. Myös viisijakoiseen tahtilajiin totuteltiin liikkuen ja soittaen Elisan taitavasti ohjaileman prosessin kautta. Kuin huomaamatta viisijakoisen tahtilaji tuntui aivan yhtä luontealta kuin tasajakoinen tahtilaji. Mainio esimerkki kollektiivisesta alitajunnasta oli kun ryhmämme loi paritoinä hienon kalevalaisen laulukokonaisuuden tietämättä toistemme tekstejä.

Kurssilaiset olivat tyytyväisiä monipuolisiin ja toisiaan upeasti täydentäviin työpajoihin. Kiitos siitä kuuluu

mahtaville kouluttajille ja kurssia suunnitelleille tiimille! Aamujen lämmittelyistä vastasi Jessika Lampi, joka toi terveisiä saamelaisesta kulttuurista luoden rauhallisen ja maagisen tunnelman päivien alkuun.

Illtajuhissa tunnelma oli katossa.

Estêvão'n hauskat ruudukkorytmit.

Rytmiuksen juhlakakku.

JaSeSoi valloitusmatkalla Itä-Suomessa 16.1.2016

PIIA SÄPYSKÄ-HIETALA JA RIITTA PEKKARINEN

MUSIIKKI JA LIIKE kuuluu kaikille. Päätimme noudattaa tätä ajatusta myös maantieteellisesti ja tuoda huippukoulutusta Savon alueen musiikkipedagogeille.

Elisa Seppäsen Leikkiä musiikillisilla muodoilla kokosi yhteen 23 musiikista ja liikkeestä innostunutta kurssilaista risteysasema Pieksämäelle. Tammikuun pakkasen ei paljon haitannut, kun rytmi sykki, muodot löytyivät ja musiikin ilo lämmitti. Kiitos Elisalle ja onnea tuleviin projekteihin!

Palautteissa kiiteltiin mm. Elisan ammattimaisuutta, koulutuksen sisäl-

lön monipuolisuutta ja toivottiin lisää vastaavaa. ”Wow! Tätä lisää!” Jälleen oli huikea huomata, miten toisilleen pääosin vieraat ihmiset vain tekivät yhdessä – alusta alkaen.

Haluamme edelleen jatkaa oman alueemme mahdollisuuksia Orff-ilosannon levittämiseksi. Perustimmekin epävirallisen SavoSeSoi-ryhmän, joka pyrkii järjestämään koulutuksia itäisessä Suomessa. Yhteydenpitoa varten voi liittyä Facebookin SavoSeSoi-ryhmään! Sinne voi tuoda ideoita ja toiveita koulutuksista!

1 Savon alueen musiikkipedagogeja Elisa Seppäsen työpajassa.

2 Rytmi sykki, muodot löytyivät ja musiikin ilo lämmitti.

Ikkunoita Inkerin elämään

Otteita kirjasta ”Ikkunoita Inkerin elämään”

SOILI PERKIÖ

Inkeri Simola-Isaksson (1930-2012) kutsutaan suomalaisen musiikkiliikunnan äidiksi. Hän oli JaSeSoy:n kouluttaja, mentori ja kunniajäsenen. Inkerin elämää ja pedagogiaa käsittelevä kirja ”Ikkunoita Inkerin elämään - muistoissa musiikkiliikunnan uranuurtaja Inkeri Simola-Isaksson” julkaistiin syksyllä 2015 Sibelius-Akatemian julkaisuja kirjasarjassa.

Inkerin elämästä ja pedagogisista ajatuksista pitää koota kirja

Ajatuksia Inkerin ammatillista elämää tarkastelevan kirjan kirjoittamisesta virisi eri tahoilla hänen vielä eläessä. Syystä ja toisesta suunnitelmat jäivät toteutumatta. Alkusyksyllä 2014, reilu kaksi vuotta Inkerin kuoleman jälkeen, **Marja-Leena Juntunen** kutsui koolle toimituskunnan ja työ kirjan parissa alkoi.

Kirjan toimittajat ovat Marja-Leena Juntunen, Sibelius-Akatemian vt. professori, **Hanna-Maija Aarnio**, laaja-alainen musiikkikasvattaja ja aktiivinen jasesoilainen sekä **Soili Perkiö**, Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen lehtori, JaSeSoin pedagogisen tiimin jäsen. Me kirjan toimittajat olemme mekin ”Inkerin lapsia” ja lisäksi hänen läheisiä työtovereitaan.

Heti kirjan tekemisen alkuvaiheessa oli ilmeistä, että Inkerin ammatillisen elämän eri osa-alueiden kartoittamiseen tarvittaisiin iso joukko ihmisiä. Yhtenä suurimmista haasteista olikin löytää ne lukuisat ihmiset, jotka olivat tehneet Inkerin kanssa yhteistyötä eri yhteyksis-

sä. Kaikkia emme tavoittaneet, mutta toisaalta löysimme kirjoittajia yllättävistä paikoista ja tilanteista. Pienistä alkuaiheista alkoi lopulta suhteellisen nopeasti ja sosiaalisen median avustuksella rakentua monipuolinen ja rikas kirjoittajaverkosto, jota ilman Inkerin ammatillisen elämän kokonaisuuden dokumentointi olisi ollut mahdotonta ja jonka työn tuloksena kirja muotoutui kokonaisuudeksi.

Kirjan rakenne

Kirjan alkuosassa tutustutaan Inkerin ammatilliseen elämänsäkaareen ja toisessa osassa hänen pedagogiseen ajatteluunsa. Kolmannessa osassa on ystävien ja kollegojen muisteloja. Kirjassa tarkastellaan Inkerin koulu- ja opiskeluvuosia, työtä opettajana ja ohjaajana eri kouluissa ja oppilaitoksissa, työskentelyä kouluttajana, taiteilija-pedagogina, sosiaalimuusikkona ja oppimateriaalin tekijänä.

Kirjasta käy ilmi, että Inkerin ammatillinen elämä oli uskomattoman laajaulotteinen, monipuolinen ja rikas. Valitettavasti emme onnistuneet

tallentamaan kirjaamme ihan kaikkia Inkerin laajan työnkuvan sivupolkuja, mutta uskomme, että kokonaisuus on kuin Inkeri itse: värikäs, positiivinen, rönsyilevä, hetkeen tarttuva, koskettava ja lämmin. Vaikka kirja ei varsinaisesti perustu tutkimukseen, se dokumentoi musiikkikasvatuksen lähihistoriaa, etenkin suomalaisen musiikkiliikunnan kehittymistä ja rantautumista osaksi suomalaista musiikkikasvatusta ja musiikillista vuorovaikutusta eri konteksteissa.

Yhdeksänkymmentä kirjoittajaa

Kaikki alalukujen ja ikkunoiden kirjoittajat ovat kirjoittaneet osuutensa toimituskunnan kutsusta. Lisäksi halusimme mm. Facebookin kautta kutsua Inkerin oppilaita, kollegoja ja ystäviä välittämään henkilökohtaisia muistojaan tai

Ikkunoita Inkerin elämään -kirjan julkistamistilaisuus pidettiin 12.11.2015 valtakunnallisilla musiikkikasvatuspäivillä, Musiikkitalolla Helsingissä.

Nyt ystävät laulu jo aloittakaa Vive la Compagnie!

Lukuista joukko Inkerin oppilaita, ystäviä ja kollegoja oli juhlistamassa kirjan julkaisua.

tervehdyksiään lukijoille. Näistä muisteloista tuli ns. pikkuikkunoita Inkerin elämään, joista osan olemme sijoittaneet osaksi kirjan muita lukuja. Nämä kirjassa värilliselle pohjalle sijoitetut ”ikkunat” tuovat kerrontaan henkilökohtaisten kokemusten värejä ja sävyjä. Kirjassa on kaikkiaan 90 kirjoittajaa.

Inkerin kielet

Kreikkalaisen nunnan, Äiti Gavriilian opetus viiden kielen hallinnasta – hymyn, kyynelten, kosketuksen, rukouksen ja rakkauden – oli Inkerin ohjenuorana hänen elämässään ja tuli todeksi hänen toiminnassaan. Runoilija ja kirjailija **Hannele Huovi** kirjoitti kirjaan runon nimeltä Inkerin kielet. Runo kuvaa keväisen kohtaamisen Inkerin kanssa.

”Aurinko pisaroi jo kevättä, nostan puutarhatuolit ulos.
Inkeri helisee ja porisee pöydän ääressä, kun
västäräkki hyppii ja kumartelee hänelle.
Hymy. Meillä on hyvä.

Hän paistaa kuin rypistynyt aurinko lämmittää tässä lähellä, olemme pihalla, Inkeristä sekaisin
hän on hämmentänyt suurella kauhalla.
Kyyneleet. Meillä on hyvä.

Poskissa hohkaa tanssin jälki.
Hän tempaa piiriin ujut ja kömpelöt,
kuumat kiharat kiskotaan korvan taa.
Kämmen on kevyt ja kuiva.
Kosketus. Meillä on hyvä.

Hän menee minne häntä kutsutaan,
kiehuu flyygelin koskettimissa, pyyhkii
yli salin
lentää kaaressa kuin enkelten jalkapallo.

Rukous. Meillä on hyvä.

Kun hän on mennyt, hän lähettää kortin,
kehuu kevätkakkua, muistaa pienen linnun varpaat,
kannustaa työhön, viipyy pitkään valitsemassa kuvia,
ajattelee meitä.

Rakkaus. Meillä on hyvä.”

Inkerin opetusmonisteista poimittua

”Opetus- ja oppimistapahtuman on perustuttava molemminpuoliseen luottamukseen ja siihen tulee sisältyä rakkautta, nöyryyttä, toivoa sekä kriittistä ajattelua.”

”Viritä – herätä – evästä – ole ihminen Isolla I:llä!”

”Opi kaikki keholla, tarttuu päähän teholla.”

Ollaanko tuttuja jo?

Tällä palstalla JaSeSoi Ry:n rivijäsenet esittäytyvät ja kertovat kuulumisiaan

Taavi Lehtonen

Kerro kuka olet, mitä teet ja missä työskentelet?

Olen 40-vuotias mies, neljän lapsen isä ja musiikinopettaja Nurmijärveltä. Työskentelen musiikin lehtorina Nurmijärven Yhteiskoulussa, jossa vietän aikaani enimmäkseen musiikkia tehden yläkoulu- ja lukioikäisten nuorten kanssa.

Mistä olet saanut innostuksen kipinän musiikin opettamiseen?

Olen pienestä lapsesta saakka harrastanut musiikkia suhteellisen aktiivisesti. Muistan jo lapsena usein miettineeni sitä, miten jokin asia kannattaa toiselle esittää, selittää tai opettaa. Lukioaikana muistan hoksanneeni vaihtoehdon pyrkiä musiikinopettajakoulutukseen. Ajatusta sinetöi vielä 1996-1997 vietämäni vuosi Oriveden opiston musiikkilinjalla, ja ehkäpä hieman ahdistavalakin tavalla tuon vuoden aikana siitä muodostui minulle ainoa vaihtoehto. Ahdistus päättyi, kun pääsin opiskelemaan musiikkikasvatusta. Varsinaisesti kuitenkin kipinä musiikin opettamiseen löytyi valmistumisen jälkeen käytännön työn kautta. Ihastuin koulumaailmaan ja lasten ja nuorten tapaan katsoa

maailmaa, innostua ja tehdä asioita.

Tässä työssä on monenlaisia päiviä - todella hyviä, todella huonoja ja ihan tavallisia. Jokainen päivä antaa erilaisia kipinöitä. Joskus se kipinä rohkaisee upeisiin lopputuloksiin ja joskus se antaa ratkaisun jostain tilanteesta hädintuskin selviytymiseen. Se on elämänmakuinen kipinä.

Päivittäistä kipinää ylläpitää kuitenkin havaintoni siitä, että tästä maailmasta ei vain yksinkertaisesti löydy upeampaa yhteistyön ja yhteisöllisyyden muotoa, kuin yhdessä soittaminen ja -laulaminen; avointa läheisyyttä, syvää inhimillisyyttä ja primitiivistä suvaitsevaisuutta ja sitoutumista. Juuri tämänkaltaisille elämäntaidoille on tänä päivänä ja etenkin tulevaisuudessa paljon kysyntää kaikilla mahdollisilla elämänalueilla. Ajattelen, että näitä arvoja, joita musiikkikasvatus ihmisille antaa, on tärkeä saada jakaa. Tällaiset ajatukset pitävät yllä kipinää, joka aika ajoin voi jopa roihahtaa.

Miten Orff-pedagogia näkyy työssäsi?

Olen aika untuvikko Orff-pedagogiikan suhteen. Minulla on kunnia aloittaa Orff-pedagogiset opinnot ensi kesänä.

Yhtäläisinä piirteinä voisin kuitenkin mainita mm. periaatteen siitä, että luokassani aina kaikki osallistuvat tekemiseen, ketään ei jätetä syrjään. Kaikkien hyväksyminen ja matalat kynnykset kaikkeen tekemiseen ovat ihastuttavia periaatteita, joita myös itse pyrin toteuttamaan. Myös tietynlainen avarakatseisuus ja leikkilisyys musiikin tekemisessä liittyy vahvasti tunnelmaan omassa luokassani.

Mitkä asiat koet tärkeäksi musiikin opettamisessa?

Tärkeintä on aina soiva musiikki ja sen tekemisen kautta välittyvät arvot, fiilikset ja työtavat. Taito- ja taideaineena musiikin tehtävä on antaa lapsille ja nuorille arvokkaita yhteisiä ja yksilöllisiä kokemuksia. Sellaisia hetkiä, jotka jättävät elämänmittaisia jälkiä. Jos ainoastaan puhuisimme musiikista, asiat katoaisivat muististamme muutamassa päivässä. Kun teemme musiikkia yhdessä (treenaamme, luomme, soitamme, sävellämme, tallennamme, konsertoimme, keikkailemme...), se kaikki jää meihin. Jokainen hetki.

Millaisia yhteistoimintamuotoja olet kehittänyt työssäsi tai alueellasi?

Vuonna 2004 kouluumme perustettiin konserttisarja, joka on tuottanut vuosien aikana konsertteja hyvin erilaisten teemojen ja yhteistyökuvioiden muodossa. Konsertteja on järjestetty mm. ympäristönsuojelusta, yhteisvastuukeräyksen teemoista, elokuvamusiikista, rakkaudesta, ajankohtaisista tapahtumista jne. Kohdeyleisönä ovat milloin olleet vanhukset, milloin lapset. Eri oppiaineet ovat tietenkin osallistuneet tuotantojen draamalliseen ja visuaaliseen puoleen. Konserttijuonia on punottu yhdessä mm. äidinkielen, kuvataiteen, historian, maantieteen, uskonnon, käsityön, ilmaisutaidon ja kieltenkin kanssa. Lisäksi vuosittain koulussamme toteutetaan yhteistyöprojekti koulumme teatterikerhon kanssa.

Koulun ulkopuolisia yhteistyötahoja ovat olleet vanhainkodit, päiväkodit sekä musiikkioppilaitokset. Muutama vuosi sitten esimerkiksi kutsuimme vanhuksia koulullemme heille suunnattuun "Nuoruusmuistoja"-konserttiin. Päiväkodin kanssa toteutimme isänpäivälevy-projektin. Myös muunlaisia pienimuotoisempia yhteistyökuvioita on vuosien aikana ollut useita, toivottavasti tulevaisuudessa vieläkin enemmän.

Vuonna 2015 minulla on ollut kunia päästä mukaan Jasesai ry:n kautta "Mitä tehdä musatunnilla" -kurssitiimin jäseneksi. Yhteistyö etenkin Terhi Oksasen, Soili Perkiön, Pietu Halosen, Markku Kaikkosen ja koko Jasesai-työryhmän kanssa on hengittänyt mahtavia

ideoita omaan työskentelyyni, ja samalla olen saanut puhalttaa oman koulumme tuulia myös ulospäin. Upeaa yhteistyötä ihanien ihmisten kanssa, uuden ops:n hengessä.

Miten musiikki vaikuttaa arjessasi?

Töissä soitan koko ajan ja laulan koko ajan, teen mukana. Olen oppitunneilla aina mukana tekemässä, ehkä liikaakin. Välillä pitäisi osata astua syrjään. Toisaalta olen todennut sen olevan tehokasta ja motivoivaa, varma tapa saada kaikki aina mukaan.

Kotona minulla soi paljon ja monenlainen musiikki. Kuuntelen musiikkia aina, kun touhuilen. On myös hauska järjestää lapsille vaivihkaa mahdollisuus monenlaisiin kuuntelukokemuksiin. Välillä huvittaa, miten he huomauttavat saattavat hyräillä vaikka jotain modaalisen jazzin teemaa. Toivottavasti se jättää jotain jälkeä heihin, mielellään positiivisia. ;)

Millaisia onnistumisen kokemuksia työ ja musiikin harrastaminen on sinulle antanut?

Kun oppilaat onnistuvat, se on tietenkin heidän ansiotaan, mutta tottakai itsekkin koen siinä hetkessä onnistumisen kokemusta ja hyvää mieltä. Tietenkin isojen projektien jälkeen on mahdava fiilis, mutta yhtälailla yksittäisten oppituntien tunnelmat antavat paljon. Silloin, kun kaikki nauttivat yhdessä tekemisestä ja edesauttavat täysillä mahdollisimman hyvän yhteisen lopputuloksen syntymisessä, on fiilis kohdillaan.

laan.

Musiikin harrastamispuolta minulla ei vuosiin ollut aikaa toteuttaa, ja se vähän surettikin minua. Kaikki musiikin tekeminen oli pitkään aina alisteista jollekin oppilasryhmälle. Parin viime vuoden aikana olen aktivoitunut myös tällä alueella. Perustin "Musiikkiversitas Soiva" -toiminimen, jonka avulla olen saanut toteuttaa musiikin tekemistä enemmän omilla ehdoillani, toki yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Tykkään tehdä yhdessä! Se on terapiaa, se on harrastamista ja antaa hyvinkin henkilökohtaisia onnistumisen kokemuksia.

Mikä sulla soi?

Voisin ensinnäkin ymmärtää kysymyksen tahallaan väärin ja vastata, että minulla soi sydän - sydän enemmän kuin aivot.

Toiseksi voisin kertoa levylausestani, koska sitä tällä kysymyksellä ehkä enemmän haetaan. Tällä hetkellä olen aivan äärimmäisen ihastunut Nils Landgrenin levyihin. Esim. Funk Unit -livelevy on soinnut viime aikoina paljon. Sattuneesta syystä myös David Bowie on kuultu talossa ahkerasti. Kestosuosikkejani ovat Miles Davis, Arvo Pärt ja monet monet muut suuret musiikin tekijät. Kuuntelen lähes kaikenlaista "hyvää".

Greetings from Estonia!

KIRSI HYYPPÄ

The name of your Association

Estonian Society of Music Education, Orff-Section. We are one part of the common organization for music teachers. The name in Estonian - Eesti Muusikaõpetajate Liit.

How did it all begin?

The ideas of Orff-Schulwerk reached the Estonian school music in the 1960s and 1970s. Our composer and music teacher Riho Päts was in correspondence with Carl Orff, who sent his "Schulwerk" to Päts. It became the only copy of that work in the former Soviet Union for many years. It was from "Schulwerk" where Riho Päts received the ideas for forming metro-rhythmic awareness in music education through speech in mother tongue. The first examples of speech games, rhythm ostinatos and accompaniments on "body

percussion" and on instruments in our music textbooks come from that period.

By the 1970s and 1980s singing and musical literacy proceeding from it, relying on relative method of reading musical notation, developed into the strongest feature of Estonian school music. Acquiring "Music as a language" became the aim of music education. Deriving from that an interest began to develop in how to speak and what to speak. In the 1980s more attention began to be paid to sociality, organisation of everyday life, creating conditions for development, both in music education and in education in general. Synthesis and interpretation of experience, creativeness and teaching as parts of education became topical in Estonian school music. That period saw the beginning of close contacts with Orff-pedagogues of other countries, the

first among them being Harri Setälä, Soili Perkiö and Christoph Maubach. Experiencing their personal experience made an impact on many Estonian music teachers. The emotion conveyed by them laid the foundation to our interest, the interest initiated a will and the will induced action. Deliberate implementing of the ideas of Orff-Schulwerk in practice began.

In the autumn of 1990 the Association of Estonian Music Teachers was founded and soon an Orff-division was formed, which took the lead at disseminating the ideas of Orff-Schulwerk. Many outstanding Orff-pedagogues have visited Estonia: Wolfgang Hartmann, Wolfgang Brunner, Andrea Ostertag, Barbara Haselbach, Mari Honda, Christa Coogan, Yoko Yagihara and Angelika Vögele-Wolf from Austria, Christoph Maubach from Australia,

Orff-Section by ESME.

Verena Maschat from Spain, Orietta Mattio and Ciro Paduano from Italy, Reinhold Wirsching, Werner Beidinger and Cora Krötz from Germany, Doug Goodkin and James Harding from USA, Johanna Österling Brunström from Sweden, Inkeri Simola-Isaksson, Soili Perkiö, Harri Setälä, Katja Dobosiewicz, Elina Kivelä from Finland. All these courses have come into being due to the cooperation with the Carl Orff Foundation, the Orff-Schulwerk Association of Finland JaSeSoy ry, the Nordic Council, the Cultural Endowment of Estonia and the Estonian Academy of Music. Estonian music teachers have participated in courses in Finland, Austria, England, Germany and Russia.

How and where does the association work?

The most important achievement of the Orff-Section by ESME is that the ideas of Orff-approach are included in national curriculum for music education in schools and kindergartens. Orff pedagogy is also compulsory for the students who specialize in teaching music in the Estonian Academy for Music and Theatre, Tartu University and Tallinn University. Estonian folk music, children's songs, worldmusic, Kodaly method and elements of Orff approach have intertwined in music coursebooks used at our schools. This way the ideas of Orff approach reach our music lessons.

But our contribution in the association is very personal. All of us are working as music or movement teachers at university, schools, studios or kinder-

gardens. Next to it little group of people organize our courses and festivals. So – this is our challenge for future – better divide all tasks and responsibilities.

What kind of activities of the association to organize?

- Festival "Rhythm and Music inside and around me" held in Kehra every two years since 1996 (directed by Ülle Raud)
- International Summer courses "Rhythm, Movement, Improvisation" in Põltsamaa in 2001, 2008 and 2013. Participant from Estonian, Latvian, Lithuanian schools and kindergartens and Russian schools in Estonia (directed by Tuuli Jukk, Monika Pullerits, Inge Raudsepp and Aive Skuin)
- Orff-Schulwerk Courses in several places in Estonia, organized since 1994 "Teacher to teacher" – open lessons with pupils and practical course with participants. One teacher invites another and presents his/her work at school, music school or kindergarden.
- Publishing teaching materials: several Estonian coursebooks based on the ideas of Orff-Schulwerk and purely Estonian materials have been published.

Are you active internationally?

- Orff-courses "Let's play music" and "Music and movement" in Orff Music Studio in Riga 2009, 2011, 2012, 2014 lecturers Monika Pullerits and Tuuli Jukk
- International Summer Course „Elemental Music and Orff Pedagogy“ In cooperation with the Pedagogical

Society of Russia, RusFOSA and the Fund „St.Peterburg Centre for Creative Pedagogics“

August 14.-18.2015 Moscow

August 18.-20.2015, St. Peterburg

„Play, Creation and Music“ lecturer Monika Pullerits

- ...and last but not least – 12.09.2015 we had wonderful, funny and spirited meeting in Tallinn with you – JaSeSoy-Team!!!

Does the society around you set any challenges for your work?

The biggest inspiration we get from international and local courses. People meet each other, they exchange good practices and take them along to their work. These meeting, however, take place rather seldom. Although we have written materials in Estonian, they could also be significantly more.

Would you like to send greetings to The Finnish Orff-Schulwerk Association?

There are our greetings to you –
A bit of clapping, a bit of snapping,
a bit of singing, a bit of laughing,
a bit of thinking, a bit of understanding
and a huge armful of friendship and love!!!

(I'm sure, after reading you can hear and feel it also...)

JaSeSoy ry vieraili Tallinnassa Viron Orff-yhdistyksen ESMEn vieraana syyskuussa 2015.

JaSeSoi nuotintaa

"Veere, veere päevakene"

(Eeslaulja)

(Koor)

2. Veere päeva vetta mööda, veere päeva vetta mööda.
3. Lase kase latvu mööda, lase kase latvu mööda.
4. Veere sinna, kus su veli, veere sinna, kus su veli.
5. Sõõri sinna, kus su sõsar, sõõri sinna, kus su sõsar.
6. Seal sind hellalt hoietakse, seal sind hellalt hoietakse.

7. Kahe käe peal kannetakse, kahe käe peal kannetakse.
8. Pannaks padjule magama, pannaks padjule magama.
9. Hõbe sāngi hõljumaie, hõbe sāngi hõljumaie.
10. Kullast sāngi puhkamaie, kullast sāngi puhkamaie.

Lõpetukseks

"Veere, veere päevakene"

Esitaja Maarja Nuut

Seadnud Kadi Voosel

♩ = 120

S/A glockenspiel//xylophone

S/A metallophone

B xylophone/metallophone

S/A glockenspiel//xylophone

S/A metallophone

B xylophone/metallophone

Inkku-palkinto 2016 Resonaarille

Konserttikeskus ry:n hallitus jakoi **Inkeri Simola-Isakssonin** elämäntyötä kunnioittavan Inkku-palkinnon tänä vuonna erityispalvelukeskus Resonaarille.

"Resonaari on ainutlaatuinen musiikkikoulu ja asiantuntijakeskus, joka on edistänyt musiikinopetuksen tasa-arvoa jo yli 20 vuoden ajan periaatteellaan "kaikki oppivat soittamaan". Sen urauurtavan toiminnan ansiosta satojen kehitysvammaisten ja muiden erilaisten oppilaiden elämä on parantunut, samoin heidän asemansa yhteiskunnassa. Resonaarin toiminta perustuu syvään inhimillisyyden tunnustamiseen ja toisten aitoon kohtaamiseen.

Taiteen perusopetusta antavassa Resonaarin musiikkikoulussa on tällä hetkellä noin 260 oppilasta, joista osa soittaa ammattimaisesti Resonaari-group-yhtyeessä. Resonaari myös palvelee erityisryhmien musiikkikasvattajia ja -opettajia sekä kaikkia muitakin, jotka käyttävät musiikkia työssään erityisryhmien parissa."

JaSeSoi ry onnittelee!

Terhi Oksanen valittiin Vuoden musiikinopettajaksi

Koulujen Musiikinopettajat ry valitsi musiikinopettaja **Terhi Oksasen** Vuoden musiikinopettajaksi. Valinta julkistettiin tammikuussa opetusalan koulutustapahtumassa Educa-messuilla Helsingissä. Palkinnon jakoivat KMO:n puheenjohtaja **Maiju Laurila** sekä hallituksen jäsen **Hanna Akkanen**. Valintaperusteluissa mainitaan, että Terhi Oksanen on ennakkoluuloton uuden kokeilija ja uudistaja, joka jatkuvasti kehittää itseään ja toimii innostavana kouluttajana. Terhi Oksanen on esimerkillisesti edistänyt osaltaan musiikkikasvatusta ja musiikinopettajuutta Suomessa.

JaSeSoi ry onnittelee!

Lystileikki ky juhli 20-vuotissynttäreitään

Esa Lamposen perustama ja luotsaama Lystileikki ky on vuonna 1995 perustettu lasten harrastustoimintaa järjestävä yritys, jonka toiminnan piiriin kuuluu musiikkileikkikoulu, lasten temppujumppa ja aikuiskoulutus. Lystileikki antaa taiteen perusopetusta Vantaalla ja Tuusulassa, sekä tarjoaa aikuiskoulutusta ympäri Suomea.

JaSeSoi ry onnittelee!

Odotettu kirja-uutuus Lastenhuoneen laulukirja on julkaistu!

Hannele Huovin ja **Soili Perkiön** yli 140 rakastettua lastenlaulua on nyt yksissä kansissa Kristiina Louhen kuvittamana. Juhlapäiri pyörii vuoden ympäri. Vuodenajat ja niihin liittyvät juhlapäivät ovat vahvasti mukana kokoelmassa ja kirjan lopussa kerrotaan lisäksi lyhyesti yli 50:n juhlapäivän merkityksestä.

JaSeSoi ry onnittelee!

Ääni-iloittelua ja lauluimprovisaatiota

Lokakuuisena lauantaina erityispalvelukeskus Resonaarin tiloissa Helsingin Kulosaaressa pidetyssä **Hanna-Leena Tammiruusun** vetämässä laulutäyteisessä työpajassa oli tunnelma katossa ja ilo pursusi ikkunoista.

PARASTA PIENILLE Musiikkia ja runoja vauvoille

Konsertti Temppeliaukion kirkossa ke 4.11. veti salin täyteen innostunutta yleisöä. Tapahtuma oli Musiikkikasvatuksen ykköskurssilaisten taidekasvatusprojekti, jonka ohjaajana toimi **Soili Perkiö** ja runoja esitti kirjailija **Hannele Huovi**. Paikalle oli kutsuttu kaikki vuoden aikana kasvatetut helsinkiläiset vauvat. Konsertissa kuultiin satojen vauvojen leikitystä, körötystä ja lennätystä.

Konsertin laulusto ja runot olivat kokoelmasta Vauvan vaaka. Runokirja julkaistiin 20-vuotta sitten ja siihen liittyvä platinaa myynyt CD-levy n. 10-vuotta sitten. Upeaa, että vauvaperheet ovat löytäneet musiikkileikit ja laulut.

World Village

– A Journey to Your Own Pedagogical Growth

HANNALEENA MARKKANEN JA HANNA-LEENA TAMMIRUUSU

World Village is organised by JaSeSoi, Orff-Schulwerk Association of Finland annually in the middle of the Finland. Music is shared in an international atmosphere, in the closeness of nature during a period of six days. This provides unique possibilities for people to feel and breathe music. World Village is a community where music can refresh and renew you in the middle of pure Finnish nature. It is a journey to your own pedagogy and provides a mirror for your teachership.

World Village's international atmosphere

One of the most prominent features of the Village is the participants from all over the world. People from different cultures get an opportunity to meet and share. It truly is a global experience. Throughout the history of World Village there has been a collaborative discussion between developing countries and the Finnish music culture. Nowadays, World Village is distinctly heading to the direction of world music, without forgetting the Nordic folk music traditions. World Village provides a balanced experience for its participants - feeding your own musical

development journey, giving you lots of music-making joy and a strong focus on the pedagogical process, which is born from everyone's own personal premises. It gives everyone an opportunity to draw their pictures on a personal canvas.

World Village is a tradition

The roots of World Village extend back to the year 1999, when the first event was arranged in Kotka, Finland, by **Harri Setälä**, the Father of World Village. Right from the start, one of the principles has been to engage in dialogue between the various cultures of

Multi-instrumentalist Jaqueline Rago is another of our main presenters in next World Village.

developing countries. The course has always been conducted in English. In addition to Kotka, previous courses were held in Mikkeli, Valkeala and Järvenpää, and Valkeala again. The courses have been and continue to be implemented through voluntary work and funded by course fees and potential annual grants.

People have gained new experiences every summer through different course themes. Over the years, the course themes have been linked to unforgettable additional activities. The same

themes have been included in the study plan and extra-curricular activities, such as performing in various places and events, river wading in fast flowing water, berry picking in pure Finnish nature, canoeing, having traditional Finnish smoke sauna baths, taking glider flights, drumming on a tractor trailer, etc.

World Village is alive and breathing

World Village is a community where your age and home country do not matter. Everyone comes as they are. Every year, the community forms a unique combination of different backgrounds and experiences arising from its participants. Conducted by experienced pedagogues, the participants create a unique tissue of World Village experiences. It is a gold mine for teachers to dig in and start their work.

Today, World Village is undergoing a process of change and growth. At its current age of 18, World Village is a young adult at the start of its independent life. Now it is time to leave the home base and move to a new place – in Finland or possibly even abroad in future. Who knows, maybe in your hometown or somewhere you never have dreamed possible. In 2016, we shall make a journey to the beautiful scenery of Lake Keurusselkä in Central Finland with the course arranged at Hotel Keurusselkä. You will have the possibility to hop into the clear lake water and enjoy the midnight sun every night. This is new: leaving the homebase.

At best, there have been participants

from five different continents, and we will finally have South America on the list next year. Maybe we can reach the six continent mark that year. Anyway, we will have the opportunity to share one another's cultural heritage and musical contributions in a beautiful multinational atmosphere. A journey around the world with participants from various countries enables everyone to gain memorable experiences in world music and pedagogy.

World Village is an opportunity

For a long time World Village has been developed in a pedagogic direction. New things are born from the encounter between music pedagogues from different cultures and from sharing their cultural backgrounds with others. In addition, new things are also born in the mind of each participant – from taking part in the programmes created by music pedagogues, where the process is a self-evident component. Those processes are the focal points for good interaction and everyone is accepted as they are, with their various backgrounds, skills and knowledge.

Apart from being a place for human growth, World Village is an opportunity for developing the individual's pedagogic thinking. Even if you get a lot of new ideas for your work, we do not provide a source of ready-made teaching materials. Instead, it can open up increasingly deeper processes for your own personal and pedagogical development. These continuous processes extend through the year in the form

of new teaching ideas and encounters in everyone's daily work. At its best, World Village may be a key to everyone's personal treasure chest of pedagogic applications.

World Village has a specific theme every year. This is often defined by the teachers' pedagogic contributions and the annual objectives are formulated accordingly. The main pedagogic goal in World Village is the advancement of lifelong and life-wide learning. World Village enables both lifelong and life-wide learning, which are both lifelong processes. Lifelong learning promotes professional development, pedagogic musicianship and musical skills. Whereas the tasks of life-wide learning are, rather, the constructive skills of one's total personality preparedness, such as social skills, musical sensitivity and other forms of pedagogic preparedness. This dimension predominantly emphasises the fact that learning in life is not only a partial area but covers our life in its entirety.

World Village 2016, 31st July to 5th August – Journey around the world with Jackeline Rago and Soili Perkiö

Now, with new winds blowing, World Village is changing into a world-wide discussion held between a variety of

cultures. The theme of the year 2016 “Journey around the World” brings us a breeze from South America. This World Village promises to implement something extraordinary and unforeseen. Jackeline Rago will be dealing with South American roots and rhythms: Rhythm and Nature Talk, and Soili Perkiö will open up the Nordic Folk Music heritage: Orff goes Nordic. In addition to the two main teachers, there will be a number of Orff-teachers presenting their music pedagogical approaches.

Jackeline Rago, originally from Venezuela is a multi-instrumentalist, who specialises in Venezuelan folk music as well as music tradition from other Latin American countries. Jackeline Rago is also a composer, an arranger, a producer

and an educator. Rago became an Orff certified teacher from the San Francisco School/Dominican College Orff Course in California, USA. As a teacher she has a wide work field. Currently, she lives in California and teaches, for example, in Jazz school, preschool and kindergarten, and leads music education programmes for elementary school children. As an educator she has been working all over the US in universities and colleges sharing the music culture of Latin American countries.

Soili Perkiö is a trailblazer of Finnish music education and children’s music. She has studied music education in the Sibelius Academy in Helsinki and the University Mozarteum in Salzburg, the Carl Orff-Institute. She specialises in music and movement, folk music, and early childhood music education. She makes annual educational visits all over the world and permanently lectures at

the Department of Music Education in Sibelius Academy, Helsinki. Soili Perkiö is also highly accomplished and recognised children’s music composer and writer. She has written over 70 music books and audio materials for general music education, elementary school and early childhood music education.

World Village’s dearly cherished traditions

The World Village of 2016 will be the encounter between various cultures of all time. Now as we have even South America on our guest list, we are going to have a great mixture of different nationalities sharing the global atmosphere in Keuruu. With the past 18 World Village events behind us we, the writers of this article are grateful for having had the opportunity to participate

in the creation of the two most recent ones. We have learned important things about arranging the World Village event and explored the essential course traditions. The new team will work hard to develop and improve World Village to be even better and more participant-friendly. Even though the World Village has reached its’ maturity and wants to explore new paths, the old traditions are still dearly cherished. Finnish sauna, midnight sun swimming, sharing music by the camp fire with Finnish makkarasausage and, most importantly, the essence of the course: intercultural interaction and sharing. That’s what the World Village is all about.

JaSeSoin hallitus 2016

**JaSeSoin iloiseen hallitukseen
vuonna 2016 kuuluvat seuraavat
henkilöt:**

PUHEENJOHTAJA:

Juuso Kauppinen,
musiikkiluokanopettaja, Kerava

VARAPUHEENJOHTAJA:

Juuli Kammonen, musiikkipedagogi,
Kerava

SIHTEERI:

Pi Yli-Penttilä, rehtori, Espoo

RAHASTONHOITAJA:

Virpi Suomalainen,
erityisluokanopettaja, Mikkeli

Jade Aulos, musiikkipedagogi, Kerava

Johanna Hallikainen,
musiikkipedagogi, Helsinki

Kirsi Hyypä, musiikinopettaja,
Helsinki

Hannaleena Markkanen, tanssija,
tanssinopettaja, Helsinki

Tiina Keisanen, luokanopettaja,
Espoo

Sirkka Kärkkäinen, pianonsoiton ja
vapaan säestyksen opettaja, Vantaa

Kirsimari Pohjanheimo,
luokanopettaja, Parainen

Hanna-Leena Tammiruusu,
musiikkipedagogi, Järvenpää

Laura Vainio,
varhaisiänmusiikinopettaja, Porvoo

Tiimit

RYTMIS: Jade Aulos, Johanna
Hallikainen, Sirkka Kärkkäinen, Pi
Yli-Penttilä

LOPPUTYÖSEMINAARI: Kirsimari
Pohjanheimo, Hanna-Leena
Tammiruusu

ORFF-KURSSIT: Johanna Hallikainen,
Juuli Kammonen, Laura Vainio,
Kirsimari Pohjanheimo

BLUE IS THE SEA: Kirsi Hyypä,
Laura Vainio, Pi Yli-Penttilä

WORLD VILLAGE: Tiina Keisanen,
Hannaleena Markkanen, Hanna-Leena
Tammiruusu, Virpi Suomalainen

SYYSSESOI: Jade Aulos, Tiina
Keisanen, Sirkka Kärkkäinen,
Hannaleena Markkanen
Kirsimari Pohjanheimo, Hanna-Leena
Tammiruusu

JOURNAL: Kirsi Hyypä, Tiina
Keisanen, Laura Vainio

KIRJASTO JA SOITTIMISTO: Jade
Aulos, Juuli Kammonen

BASAARI: Johanna Hallikainen,
Kirsimari Pohjanheimo

JÄSENASIAT: Pi Yli-Penttilä

MARKKINOINTI: Juuso Kauppinen,
Juuli Kammonen, Hannaleena
Markkanen, Hanna-Leena
Tammiruusu, Virpi Suomalainen

TALOUS: Sirkka Kärkkäinen,
Hannaleena Markkanen, Virpi
Suomalainen

Vuosikokouskutsu

Tervetuloa JaSeSoi ry:n sääntömääräiseen syyskokoukseen!

AIKA: la 24.9. klo 16

PAIKKA: Järvenpään seurakuntaopisto,
Järvenpääntie 640, 04400 Järvenpää

Kokouksessa käsiteltäviä asioita ovat mm. yhdistyksen toimintasuunnitelma, tulo- ja menoarvio vuodelle 2016 sekä yhdistyksen hallituksen jäsenten valinta erovuoroisten osalta.

JaSeSoi ry:n hallitus

INTERNATIONAL SUMMER COURSE 2016

*”Elemental Music and Dance Education
–Orff Schulwerk”*

*10–16th of July 2016
at the Carl Orff Institut*

JaSeSoy

Blue is the Sea

Monitaiteellisia virikkeitä ja ideoita kaikille
musiikkia ja taidetta työssään käyttäville.

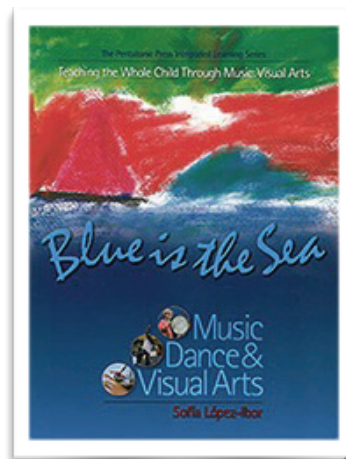
13.-15.6.2016

Seurakuntaopisto, Järvenpää

Yhteisöllisellä kurssilla taiteillaan,
musisoidaan ja tanssitaan taitavien
kouluttajien johdolla:

Sofia Lopez-Ibor/Espanja, USA
Music teacher/The San Francisco School
Blue is the Sea -kirjan tekijä

Tiina Kekäläinen
Taidekasvattaja FM
Varhaisiän musiikinopettaja
Lastentarhanopettaja

Member of the
ORFF-SCHULWERK FORUM
Salzburg

HINNAT: 253€/jäsen; 275€/muut; 220€/opiskelija

ILMOITTAUTUMINEN: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

LISÄTIETOJA: www.jasesoi.org / pi.yli-penttila@jasesoi.com

JaSeSoi ry

Orff-Schulwerk Association of Finland presents:

XVIII World Village 2016

-Music and movement

Journey around the World-

31st July to 5th August

Keuruu, FINLAND

MAIN PRESENTERS:

- **Jackeline Rago/ VENEZUELA/USA**
Rhythm and Nature Talk
- **Soili Perkiö/ FINLAND**
Orff Goes Nordic

OTHER TEACHERS:

- **International group of music pedagogues**
Journey around the World -sessions

Place: Hotel Keurusselkä, KEURUU, FINLAND

Price: (including room & board)

349€/ double room, 449€/ single room

Link to Registration: <https://worldvillage.wufoo.com/forms/xviii-international-world-village-2016-registration>

More info from:

www.jasesoi.org -> koulutus/education_

World Village-team 2016:

tiina.keisanen@jasesoi.com

hannaleena.markkanen@jasesoi.com

virpi.suomalainen@jasesoi.com

hanna-leena.tammiruusu@jasesoi.com

International World Village

An unforgettable course for all music lovers
and especially for them who use music in
their work!

Jackeline Rago takes us to the rhythm trip with the traditional South American and Caribbean music through songs, games and dances.

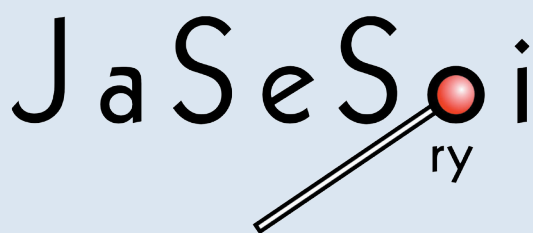

With Soili Perkiö we will feel the enchantment of Northern music through playful movement, music games, songs and dances.

Elisa Seppänen with an international group of music pedagogues from all over the world i.e. Brazil, South Africa, USA, Thailand, Spain and Germany will take us to several world villages to sing, dance and play!

Supported by Taike -Arts Promotion Centre Finland

Musiikkikasvatusyhdistys Orff-Schulwerk Association of Finland

Yleistä

- vapaan musiikkikasvatuksen yhdistys
- perustettu vuonna 1993 jatkamaan Musisoi ry:n vuonna 1985 aloittamaa musiikkikasvatustyötä
- edistää ja seuraa Orff-pedagogista musiikkikasvatusta Suomessa Orff-Schulwerk Forum Salzburgin valtuuttamana
- järjestää koulutuksia, joiden tarkoituksena on tukea osallistujan omaa pedagogista kasvua, hyvinvointia ja työssä jaksamista

Jäsenyys yhdistyksessä

- jäseniksi voivat liittyä kaikki musiikkikasvatuksesta kiinnostuneet henkilöt ja yhteisöt
- jäseniä yhdistää kiinnostus Orff-pedagogiikkaan ja sen tarjoaman luovan kasvatuskäytännön soveltaminen musiikkikasvatustyössä

Hallinto

- päätösvaltaa käyttää sääntömääräiset vuosikokoukset
- hallitus (7-12 jäsentä) sekä puheenjohtaja valitaan syyskokouksessa kahdeksi vuodeksi kerrallaan

Puheenjohtaja

Juuso Kauppinen (juuso.kauppinen@jasesoi.com)

Muu hallitus

etunimi.sukunimi@jasesoi.com

Taphtumat

RytmiS

Monipuolinen, virkistävä ja virikkeitä antava viikonloppukurssi, jonka työpajoissa heittäydytään musisoimaan, liikkumaan ja laulamaan huippupedagogien johdolla

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma – Orff-kurssit I - II - III – lopputyöseminaari

Musiikkipedagoginen, opintojaksolta toiselle etenevä ja syvenevä koulutuskokonaisuus, jossa syvennytään Orff-pedagogisen lähestymistavan kautta musiikkikasvatukseen. Koulutuksen viimeinen jakso on pedagogista kasvua reflektoiva lopputyöseminaari. Koulutuksen laajuus on 20 opintopistettä.

Mitä tehdä musatunneilla!

2-3 päivää kestävä kurssi, joka täydentää JaSeSoin muita kursseja. Kurssilla on vuosittain vaihtuva sisältö, jonka lähtökohtana on tietty pedagoginen ja/tai musiikillinen näkökulma.

International World Village – Maailmankylä

Luonnonläheinen ja yhteisöllinen matka opettajuuteen.

SyysSeSoi

Jäsenille ilmainen koulutustapahtuma, joka kokoaa jäsenistön vuosikokoukseen. Tarjoaa jäsenistölleen mahdollisuuden toimia kouluttajana.

Soittajaiset

2-3 kertaa vuodessa on vapaamuotoinen yhteissoittokokoon-tuminen. Tapahtuma pyritään järjestämään maksuttomana jäsenpalveluna.

Kansainvälinen toiminta

- toimii yhteistyössä Carl Orff -säätiön ja Orff-Instituutin kanssa
- on yhteydessä muiden Orff-yhdistysten kanssa mm. osallistumalla vuosittaiseen kansainväliseen Orff Forum
- tapaamiseen Salzburgissa ja USA:n Orff-yhdistyksen AOSA:n tapahtumaan
- on mukana yhteispohjoismaisessa Nordic Light -hankeessa.

Tiedotus

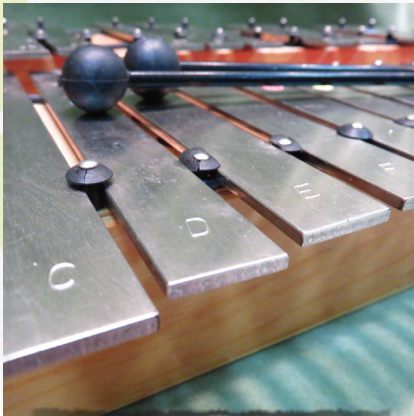
- julkaisee kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää JaSeSoi Journal -lehteä
- jäsenistöä tiedotetaan sähköpostitse, nettisivuilla sekä sosiaalisessa mediassa
- ylläpitää www.jasesoi.org -kotisivuja ja tiedottaa toiminnastaan kasvatus- ja musiikkialan eri oppilaitoksia.

Soittimisto

- omaan koulutuskäyttöön laaja Orff-soittimisto.

Jäsenpalvelut

- koulutuslennuksen RytmiSestä
- koulutuslennuksen Musiikkipedagogiikan koulutusohjelmasta
- koulutuslennuksen Maailmankylästä
- ilmaisen koulutuksen SyysSeSoissa
- ilmaisen koulutuksen Soittajaisissa
- JaSeSoi Journal -jäsenlehden kahdesti vuodessa
- Orff-käsikirjaston käyttöoikeuden
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- kansainvälisiä yhteyksiä
- koulutuskalenterin, jossa on alan kotimaisia ja kansainvälisiä kursseja

JaSeSoy

Kurssikalenteri 2016

Koulutuksia kaikille musiikin parissa työskenteleville

Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma

Seurakuntaopisto, Järvenpää

LoppiS- Lopputyöseminaari 6.-7.6.2016

Orff-kurssit I,II ja III, 7.-12.6.2016

Kolmena eri vuonna jaksolta toiselle etenevä ja syvenevä monipuolisen musiikkikasvatuksen kurssikokonaisuus. Kouluttajat: Sofia Lopez-Ibor, Espanja/USA, Markku Kaikkonen, Esa Lamponen, Terhi Oksanen, Soili Perkiö ja Elisa Seppänen

Hinnat: 520€/jäsen; 564€/muut; 450€/opiskelija

ILMOITTAUTUMINEN: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

Teemakurssi "Blue is the Sea" 13.-15.6.2016,

Seurakuntaopisto, Järvenpää

Yhteisöllinen kurssi täynnä musiikkia, kuvataidetta, tanssia sekä virikkeitä ja pedagogisia ideoita omaan työhön. Kouluttajat: Sofia López-Ibor, Espanja/USA (opetuskieli englanti) ja Tiina Kekäläinen

Hinnat: 253€/jäsen; 275€/muut; 220€/opiskelija

ILMOITTAUTUMINEN: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

XVIII International World Village -

Maailmankylä 31.7-5.8.2016,

Hotelli Keurusselkä, Keuruu

Maailmankylä on luonnonläheinen, yhteisöllinen ja musiikkipedagoginen matka opettajuuteen.

Opetuskielenä englanti. Jackeline Rago, Venezuela/USA ja Soili Perkiö sekä muista musiikkipedagogeista koostuva upea kansainvälinen kouluttajakaarti.

Hinnat: 349€/ 2hh, 449€/ 1hh LISÄTIETOJA: www.jasesoi.org

SyysSeSoy 24.9.2016, Seurakuntaopisto, Järvenpää

JaSeSoy ry:n jäsenille ilmainen tapahtuma työpajoineen.

Iloisia kohtaamisia ja musisoinnin riemua.

Hinta: muille kuin jäsenille 35€.

ILMOITTAUTUMINEN: www.seurakuntaopisto.fi/jasesoi

Muutokset mahdollisia. Seuraa tiedotusta yhdistyksen nettisivulla www.jasesoi.org, Facebook-sivulla ja -ryhmässä.

